

Vlaams
Parlement

ingediend op **818** (2020-2021) – Nr. 5
29 juni 2021 (2020-2021)

Verslag

namens de Commissie voor Binnenlands Bestuur,
Gelijke Kansen en Inburgering
uitgebracht door Maaïke De Vreese en Katrien Partyka

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 7 juni 2013
betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid

Samenstelling van de Commissie voor Binnenlands Bestuur, Gelijke Kansen en Inburgering:

Voorzitter: Kris Van Dijck.

Vaste leden:

Maike De Vreese, Nadia Sminate, Annabel Tavernier, Kris Van Dijck, Paul Van Miert;
Yves Buysse, Chris Janssens, Sam Van Rooy;
Katrien Partyka, Brecht Warnez;
Tom Ongena, Bart Tommelein;
An Moerenhout, Jeremie Vaneekhout;
Maxim Veys.

Plaatsvervangers:

Piet De Bruyn, Andries Gryffroy, Bert Maertens, Freya Perdaens, Elke Sleurs;
Adeline Blancquaert, Guy D'haeseleer, Kristof Slagmulder;
Jo Brouns, Koen Van den Heuvel;
Stephanie D'Hose, Emmily Talpe;
Meyrem Almaci, Celia Groothedde;
Kurt De Loor.

Toegevoegde leden:

Lise Vandecasteele.

Documenten in het dossier:

- 818** (2020-2021) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2 en 3: Amendementen
- Nr. 4: Verslag van de hoorzitting

INHOUD

I.	Toelichting door Bart Somers, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, en Gelijke Kansen.....	5
	1. Inburgering.....	5
	1.1. Aanpassing van de doelgroep.....	5
	1.2. Verdieping van het inburgeringscontract.....	5
	1.3. Retributie versus kwaliteit	6
	1.4. Versterking van het traject	7
	1.5. Maatschappelijke oriëntatie	7
	1.6. Nederlands als tweede taal	7
	1.7. Inschrijvingen bij VDAB.....	7
	1.8. Netwerk- en participatietraject	7
	1.9. Begeleiding	8
	1.10. Opvolging	8
	2. Horizontaal integratiebeleid	8
	3. Tot slot.....	9
II.	Algemene bespreking	9
	1. Vragen en opmerkingen van de commissieleden.....	9
	1.1. Tussenkomsst van Maaïke De Vreese.....	9
	1.2. Tussenkomsst van Chris Janssens	12
	1.3. Tussenkomsst van Tom Ongena	14
	1.4. Tussenkomsst van An Moerenhout.....	15
	1.5. Tussenkomsst van Maxim Veys	17
	1.6. Tussenkomsst van Katrien Partyka	20
	1.7. Tussenkomsst van Jos D’Haese.....	20

2.	Antwoorden van de minister	22
2.1.	Algemene beschouwingen	22
2.2.	Timing	22
2.3.	Erkenning van diploma's.....	22
2.4.	Niet-verplichte inburgeraars.....	23
2.5.	Het integratiebeleid	23
2.6.	Retributie.....	24
2.7.	Werk	24
2.8.	Doelgroepen.....	24
2.9.	Gestandaardiseerde testen	25
2.10.	Taalniveau B1 mondeling	25
2.11.	Vierde pijler.....	25
2.12.	Nieuwkomersverklaring.....	26
2.13.	Besluit	26
3.	Replieken van de commissieleden.....	26
3.1.	Tussenkomsst van Maaïke De Vreese.....	26
3.2.	Tussenkomsst van Maxim Veys	26
3.3.	Tussenkomsst van An Moerenhout.....	27
4.	Aanvullende antwoorden van de minister	28
III.	Artikelsgewijze bespreking	31
IV.	Eindstemming	38
	Gebuurkte afkortingen	39
	Bijlage: Technische correcties aan het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid (<i>Parl.St.</i> VI.Parl. 2020-2021, nr. 818/1).....	41
	Tekst aangenomen door de commissie.....	45

De Commissie voor Binnenlands Bestuur, Gelijke Kansen en Inburgering besprak op 8, 15, 21 en 22 juni 2021 het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid.

(Deze vergaderingen werden als videoconferentie georganiseerd)

I. Toelichting door Bart Somers, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, en Gelijke Kansen

Minister *Bart Somers* zegt dat dit ontwerp van decreet een grondige modernisering en aanscherping wil doorvoeren van het Integratie- en Inburgeringsdecreet. Het ontwerp van decreet heeft betrekking op twee grote domeinen: enerzijds inburgering dat gaat over het beleid om nieuwkomers instrumenten in handen te geven om te kunnen participeren, en anderzijds integratie dat betrekking heeft op mensen met migratieroots (en hun deelname aan de samenleving). De voorliggende aanpassingen liggen voornamelijk op het vlak van inburgering.

1. Inburgering

De minister herinnert aan de doelstelling van het inburgeringsbeleid, met name nieuwkomers de noodzakelijke kennis en vaardigheden bijbrengen zodat ze volop aan de samenleving kunnen deelnemen. De belangrijkste voorgestelde wijzigingen zijn dat men naar een traject op maat gaat, men een retributie zal vragen, het traject slagkrachtiger wordt gemaakt, onder meer door de invoering van twee extra pijlers, men naar een resultaatsverbintenis gaat op basis van gestandaardiseerde testen, en dat men tot slot ook na het behalen van het attest voor een verdere opvolging zal zorgen.

1.1. Aanpassing van de doelgroep

Verzoekers om internationale bescherming (asielzoekers) in procedure zijn niet langer rechthebbend. Vanaf het moment van erkenning worden ze verplichte inburgeraar. Dit gebeurt om twee redenen. In 2019 werd slechts 36,9 procent van de aanvragers ook effectief erkend, wat wil zeggen dat bijna twee derde geen erkenning krijgt. De vraag is dan ook of het wel opportuun is om al die mensen een inburgeringscursus te laten volgen als ze uiteindelijk niet worden erkend. Men wil ook geen vals verwachtingspatroon creëren.

Een tweede reden is dat men afstemming op andere Europese landen nastreeft. Denemarken, Finland en Frankrijk kennen hetzelfde systeem als wat hier wordt voorgesteld. In Duitsland, Nederland en Noorwegen zijn er specifieke vormingsprogramma's die vergelijkbaar zijn met wat er nu door Fedasil wordt aangeboden. Voor mensen die nog in de asielprocedure zitten, voorziet men wel nog steeds lessen Nederlands en recht op werk (toeleiding via VDAB naar de arbeidsmarkt).

1.2. Verdieping van het inburgeringscontract

Bij het afsluiten van het contract zal er veel meer aandacht worden besteed aan de eerste stappen binnen het inburgeringstraject. Bij de start, de zogenaamde intake, worden verschillende zaken ondernomen. Men zal verduidelijken wat de verschillende onderdelen van het inburgeringstraject inhouden en het belang ervan duiden (bijvoorbeeld het belang van het Nederlands, van de verschillende opleidingsmogelijkheden enzovoort). Het is ook de bedoeling om met de kandidaat-cursist veel dieper stil te staan bij zijn/haar ambities en om hem/haar tot zelfreflectie te stimuleren. Met zelfreflectie wordt het besef bedoeld dat de persoon in een volledig nieuwe samenleving terecht komt, met andere normen en waarden, uitdagingen en

maatschappelijke context. Zelfreflectie helpt om de stap naar volwaardig burgerschap mogelijk te maken.

Men wil het tijdspad van het traject op maat afstemmen. Nu moet alles voor iedereen binnen een jaar afgerond zijn. Men wil voortaan differentiëren, waarbij het leervermogen van de cursist mee de termijn zal bepalen. Voor sommigen zal de termijn minder zijn dan een jaar, voor anderen langer dan een jaar.

Men zal een bepaling van essentiële rechten en plichten als bijlage bij het contract laten opnemen. Op die manier geeft men al van in het begin mee welke de cruciale spelregels in onze samenleving zijn (bijvoorbeeld gelijkheid man-vrouw, non-discriminatie van lgbtqi, vrije meningsuiting, scheiding van kerk en staat enzovoort). Dit zal ook worden gebruikt als opstart van het inburgeringstraject zodat de dialoog over onze gedeelde normen en waarden al bij het afsluiten van het contract kan starten.

1.3. Retributie versus kwaliteit

Voor maatschappelijke oriëntatie (MO) zal één keer een vergoeding voor de cursus worden gevraagd en dan een vergoeding voor elke test. Het gaat telkens om 90 euro. Voor NT2 zal dit verder worden uitgewerkt door de minister bevoegd voor Onderwijs.

Inburgeraars zullen dus moeten betalen, maar daar zal kwaliteit tegenover staan. Iedereen zal een traject op maat krijgen en men voert digitale trajecten in voor wie dat aangewezen is. Dankzij de digitalisering maakt men capaciteit vrij om meer begeleiding te bieden aan wie dat nodig heeft. Men zal gedifferentieerd werken. Nu is het traject lineair, met eerst MO en dan NT2. Vervolgens gaan sommigen naar VDAB. De minister wil geïntegreerde trajecten die parallel kunnen lopen. Men zal ook zorgen voor een robuust aanbod, bijvoorbeeld door de wachtlijsten MO verder weg te werken en door aandacht te hebben voor digitale vaardigheden.

Nieuwkomers moeten een effect en resultaat kunnen zien van hun traject, meer dan dat vandaag het geval is. Iedereen moet na het inburgeringstraject aan de slag kunnen of een opleiding kunnen volgen. Op dat ogenblik zullen mensen ook bereid zijn te betalen.

Voor nieuwkomers die het moeilijk hebben om de retributie te betalen, wil de minister met de lokale besturen bekijken welke mogelijkheden er zijn om hieraan tegemoet te komen. Hij ontvangt daar veel constructieve reacties op. Er wordt daarbij gekeken naar maatschappelijk zinvol werk, zodat de inburgeraar iets kan bijdragen aan de samenleving. Zo kan de nieuwkomer ook middelen vergaren om die retributie te kunnen betalen. Voor de lokale besturen is dat een win-winsituatie: de inburgeraar vergaart middelen én de inburgeraar wordt binnen het sociale netwerk van de gemeenten geactiveerd.

Daarnaast moet men kijken wat er mogelijk is op de reguliere arbeidsmarkt. De minister denkt dan bijvoorbeeld aan tijdelijke jobs zoals de seizoenspluk of andere.

Daarover wordt samengezeten tussen de agentschappen Integratie en Inburgering en VDAB. Men zoekt dus praktische en concrete oplossingen voor mensen voor wie twee keer 90 euro veel geld is. In ruil voor de inspanningen die ze leveren, kunnen ze financiële middelen verwerven, zonder dat ze bij de OCMW's moeten gaan aankloppen. De mensen dragen zo op een positieve manier bij aan de samenleving, kunnen een netwerk uitbouwen en de eerste stappen zetten op het vlak van gebruik van het Nederlands. De ontvangende maatschappij kan dan op haar beurt vaststellen dat de nieuwkomer bereid is de handen uit de mouwen te steken voor de samenleving.

1.4. Versterking van het traject

Tot nu toe waren er twee pijlers: MO en NT2. Er worden er twee aan toegevoegd. Men zal zich verplicht moeten inschrijven bij VDAB. Momenteel wordt slechts de helft van de inburgeraars toegeleid naar VDAB, hoewel die mensen een lage activiteitsgraad hebben. Dat is voor de minister onaanvaardbaar op een ogenblik dat er zo veel knelpuntberoepen zijn en dat de bedrijven roepen om arbeidskrachten. Men moet ervoor zorgen dat mensen in het inburgeringstraject zo snel mogelijk aan de slag gaan. Op de werkvloer kan men versneld het Nederlands verwerven en de waarden van onze maatschappij kunnen daar spontaan worden overgedragen.

Een tweede toevoeging is het netwerkingstraject dat ervoor moet zorgen dat nieuwkomers een netwerk kunnen uitbouwen. De minister verwijst naar de studie van professor Karen Phaet van de KU Leuven die zegt dat een contact buiten de etnisch-culturele club de kansen op de arbeids- en woonmarkt kan verdubbelen.

1.5. Maatschappelijke oriëntatie

De minister wil het MO-traject robuuster maken door het invoeren van een test die verduidelijkt welke competenties en kennis effectief verworven zijn. Op die manier kan voor een gelijkberechtiging worden gezorgd. De test wordt momenteel ontwikkeld. Inburgeraars die het cognitief moeilijker hebben, zullen dankzij het werken op maat meer intensief begeleid kunnen worden. Voor inburgeraars met een beperkte leercapaciteit worden uitzonderingen voorzien.

1.6. Nederlands als tweede taal

NT2 blijft een cruciaal element in het inburgeringsbeleid en zal nog worden versterkt door goed toe te zien op voldoende aanbod en trajecten op maat. Tijdens het inburgeringstraject vraagt men om het niveau A2 te behalen. Uitzonderingen die al bestonden voor personen uit basiseducatie blijven bestaan. Ook hier zijn er uitzonderingen voorzien voor mensen met beperkte leercapaciteiten. De minister van Onderwijs zal dit verder operationaliseren.

1.7. Inschrijvingen bij VDAB

De minister zegt dat de activiteitsgraad bij inburgeraars erg laag is. Een jaar na het traject is die 20 procent bij de vrouwen en 35 procent bij de mannen. Tegelijk wordt minder dan de helft van de inburgeraars naar VDAB doorgestuurd.

De minister wil dat iedereen door VDAB kan worden begeleid. Daarom is in het ontwerp van decreet opgenomen dat elke inburgeraar binnen de twee maanden ingeschreven moet zijn bij VDAB. Dit staat andere opleidingen niet in de weg maar iedereen moet het overzicht krijgen van wat hier in Vlaanderen professioneel mogelijk is.

1.8. Netwerk- en participatietraject

Een netwerk is cruciaal om verder te geraken in de samenleving. Veel nieuwkomers geven aan dat het moeilijk is om met Vlamingen in contact te treden. Met deze vierde pijler wil men daar verandering in brengen.

Men zal aan elke verplichte inburgeraar vragen om 40 uur in een netwerktraject te stappen (tenzij men werkt of studeert). Het netwerktraject kan bestaan uit een buddytraject, een kennismakingsstage bij een bedrijf of een organisatie, een initiatie in het vrijwilligerswerk, meedraaien binnen het lokale weefsel enzovoort. Het gaat dus om een breed palet aan mogelijkheden om in Vlaanderen met mensen van vlees en bloed in contact te komen.

Voor rechthebbende inburgeraars is dit traject optioneel. Men zal dat wel aanmoedigen wanneer er genoeg aanbod is. Veel gemeenten zetten hier nu al op in want iedereen wil dat zijn burgers zo goed mogelijk meedraaien. Sinds januari 2021 zijn er ook proeftuinen lopende en de dynamiek zit daar heel goed. Dat kan zelfs op Europese schaal een uniek project worden.

1.9. Begeleiding

Belangrijk in het hele inburgeringstraject is de begeleiding die men vanuit de agentschappen krijgt. Deze begeleiding zal door de trajecten op maat nog meer worden geïndividualiseerd. Iemand met een sterk profiel en hoog cognitief vermogen zal delen van het traject zelfstandig kunnen doen. Voor inburgeraars die meer ondersteuning nodig hebben, zal de begeleider dit ook meer op maat kunnen bieden.

De begeleiding van de nieuwkomers in hun traject is cruciaal. De agentschappen zijn zich al volop aan het richten naar deze op maat gestuurde en meer menselijke manier van werken.

1.10. Opvolging

Tijdens het inburgeringstraject worden de nieuwkomers dus begeleid. Wanneer men echter niet voldoet aan de verplichtingen, wordt men gesanctioneerd. De sanctionering voor rechthebbenden wordt afgeschaft vermits zij nu ook een retributie betalen.

Na het behalen van het inburgeringsattest worden de ex-inburgeraars verder opgevolgd. Wanneer zij twee jaar na het attest geen werk of opleiding hebben genoten, moet men aantonen het taalniveau B1 te hebben gehaald.

Het moet de ambitie zijn om elke ex-inburgeraar binnen de twee jaar te hebben geactiveerd. Als dat niet het geval is, gaat men de betrokkene op twee manieren helpen. Ten eerste zal men het niveau van de taalkennis opschroeven tot het niveau B1. Mogelijk is immers de gebrekkige kennis van het Nederlands de oorzaak van het feit dat men niet aan bod komt op de arbeidsmarkt. Taalniveau A2 is een opstap maar geen eindpunt. Niveau B1 betekent een verder doorgedreven kennis van het Nederlands en zal de positie van de betrokkene op de arbeidsmarkt versterken. Ten tweede is het mogelijk dat de betrokkene gewild of ongewild te weinig contact heeft met de Vlaamse samenleving. Een hoger niveau van de kennis van het Nederlands kan ook die mensen helpen.

2. Horizontaal integratiebeleid

Na inburgering komt integratie. Integratie of samenleven is het domein waarbinnen men volwaardig deelneemt aan de samenleving. Naast de opstap via het inburgeringstraject zijn dus ook inspanningen nodig op andere domeinen, zoals onderwijs, werk, huisvesting enzovoort. Om dit op te volgen, is er het horizontaal integratiebeleid.

Tot op heden bestond het horizontaal integratiebeleid uit het opmaken van een actieplan dat een inventaris was van wat er in andere domeinen allemaal gebeurde. Dit zal worden hervormd. In het gewijzigde decreet is het actieplan niet langer een overzicht van alle lopende acties ter zake, maar focust men op vernieuwende samenwerkingen voor een langere looptijd om zo daadwerkelijk impact te genereren. De lokale besturen zijn hiervoor de eerste partners.

3. Tot slot

Bij de voorgestelde decreetswijziging zijn nog een aantal zaken opgenomen zoals de afbakening doelgroep voor integratie, de opname van het instrument sociaal tolken onder de opdracht taalbeleid en de omschrijving van de actoren die gebruik kunnen maken van de juridische dienstverlening.

De inwerkingtreding van deze wijzigingen zal worden geregeld via een uitvoeringsbesluit dat de komende weken en maanden wordt ontwikkeld.

II. Algemene bespreking

1. Vragen en opmerkingen van de commissieleden

1.1. Tussenkamst van Maaïke De Vreese

Maaïke De Vreese zegt meer dan gelukkig te zijn met de belangrijke aanpassingen die vandaag in de steigers worden gezet om vanaf 2022 een nieuw inburgerings-traject te kunnen aanbieden.

Het belang van inburgering kan niet genoeg worden benadrukt. N-VA is daar altijd een grote voorvechter van geweest en zal een goed uitgebouwde ondersteuning voor nieuwkomers altijd verdedigen. Het is essentieel dat nieuwkomers zo snel mogelijk vertrouwd raken met de basisprincipes van de Vlaamse samenleving in al haar facetten. Het is niet de afkomst die telt maar de toekomst en die moet vanuit Vlaanderen maximaal ondersteund worden. Deze visie op inburgering zit tot in de diepste vezels van deze hervorming.

1.1.1. Kwaliteitsvolle inburgering

Het Vlaamse inburgeringsbeleid onderging de laatste jaren een metamorfose, zowel inhoudelijk als organisatorisch. Dat gebeurde niet zonder slag of stoot. De asiel- en migratiecrisis en de toestroom van nieuwkomers heeft tot niet te onderschatten bijkomende uitdagingen geleid. Dit ontwerp van decreet is de volgende stap waarbij echt werk wordt gemaakt van een kwaliteitsinjectie in het inburgeringsverhaal.

Inburgering in Vlaanderen is al een sterk merk. Bijna alle deelnemers aan een inburgeringscursus zijn erg tevreden over het lesmateriaal en onderschreven de meerwaarde van dit traject, maar dit kan nog beter. De aanpassingen zijn erop gericht de zelfredzaamheid van elke nieuwkomer te vergroten en hem/haar op weg te zetten naar een actieve deelname aan de maatschappij en de arbeidsmarkt.

1.1.2. Versterking van de twee basispijlers

Dat wordt gedaan door de versterking van de twee basispijlers, namelijk Nederlands en maatschappelijke oriëntatie. Nederlands is de taal die ons allen verbindt. Het is niet alleen de voertaal, maar ook de enige bestuurstaal in Vlaanderen. En het is bovenal de taal waarmee de cultuur en samenleving wordt gedeeld. Wie echt onderdeel van Vlaanderen wenst te worden, moet een gedegen kennis van het Nederlands hebben.

Het NT2-traject is slechts een eerste noodzakelijke stap om wegwijs te raken in de samenleving. Zonder deze basis zal men op lange termijn niet voldoende kansen kunnen grijpen om een zelfstandig bestaan verder uit te bouwen. Vandaar de verplichting dat wie twee jaar na het inburgeringstraject geen job of studie kan voorleggen, het niveau B1-mondeling moet halen. N-VA zal altijd een gedegen basis Nederlands vragen voor inburgeraars. Het A2-niveau is slechts een instapniveau

en een minimale verwachting. Wie echt stappen vooruit wil zetten, dient er daarna zelfstandig voor te zorgen om de taal nog beter te leren.

Maatschappelijke oriëntatie vormt de tweede belangrijke pijler. Het is een lespakket dat de fundamentele kennis aanreikt over hoe men in Vlaanderen met elkaar omgaat. In deze lessen wordt aangegeven waar Vlaanderen voor staat en welke rechten en plichten elk individu heeft. Kortom, het is een gebalde toelichting van hoe men maatschappelijk Vlaming onder de Vlamingen kan worden.

Deze hervorming moet leiden tot een standaardisering van het lespakket maatschappelijke oriëntatie. Meer dan ooit worden de grondwaarden, de waarden van de verlichting en de waarde van de rechtsstaat in dit onderricht centraal gesteld.

1.1.3. Derde en vierde pijler

Maike De Vreese geeft aan dat er in deze hervorming van twee naar vier pijlers wordt gegaan. De nieuwe pijlers zetten extra in op de zelfredzaamheid van elke inburgeraar en dat op twee niveaus. Vooreerst is er de maatschappelijke zelfredzaamheid. Er wordt werk gemaakt van een luik participatie in het inburgeringstraject. Als men niet werkt of studeert moet men zich gedurende 40 uren engageren voor een aantal netwerkvormende activiteiten. Dit kan gaan over een buddyproject, een bedrijfsstage of deelname aan vrijwilligerswerk.

Het belang van deze extra pijler mag niet onderschat worden. Het kan een werkelijke meerwaarde voor de inburgeraar zelf betekenen. Studies tonen aan dat een contact buiten de eigen etnische kring of dichte familie de kans op een job vele malen verhoogt. Wie een netwerk heeft, voelt zich niet alleen beter in z'n vel, maar kan ook rekenen op de ondersteuning van anderen om een aantal problemen, zoals administratieve zaken, op te lossen.

Anderzijds is het ook een stap weg van het sociaal isolement. Sommige inburgeraars hebben bij aankomst geen enkele houvast en dreigen in armoede of sociaal isolement weg te glijden. Met deze acties kan deze negatieve spiraal in een vroeg stadium doorbroken worden. Het biedt tegelijk ook een meerwaarde voor de lokale gemeenschap zelf. De betrokkenheid van de lokale besturen bij de uitrol van dergelijk participatietraject is essentieel. Ze worden actief betrokken als actor in de uitbouw van een op maat gerichte vierde pijler.

1.1.4. Traject naar werk

Daarnaast is er de financiële zelfredzaamheid. Heel wat inburgeraars hebben het moeilijk om van bij de start in onze samenleving aan de slag te kunnen gaan. N-VA is ervan overtuigd dat een job de enige weg is naar persoonlijke ontwikkeling en uit eventuele armoede. Een job kan ook bijdragen aan de maatschappelijke betrokkenheid en gaat vaak gepaard met het leren van de taal op de werkvloer.

Net daarom zal een inburgeraar zich na twee maanden verplicht moeten inschrijven bij VDAB. Hierdoor wordt van bij de start volop ingezet op activering en worden deze mensen meegenomen in een zoektocht naar een functie op de arbeidsmarkt. Gelet op de beperkte werkzaamheidsgraad van niet EU-onderdanen in onze samenleving is dit een aandachtspunt waar de komende jaren werk van moet worden gemaakt.

Naast deze pijlers zijn er nog andere belangrijke elementen die ook een aanpak op maat mogelijk moeten maken. Een doorgedreven digitalisering zal ervoor zorgen dat de ontwikkeling van digitale skills wordt meegenomen in het inburgeringstraject. In de steeds meer digitale samenleving moet ervoor worden gezorgd dat iedereen mee is.

Een traject op maat betekent ook werk maken van een gediversifieerd aanbod. Het gaat dan zowel over snelle trajecten voor hoge profielen die veelal digitaal verlopen, als extra ondersteuning en begeleiding voor de zwakkere profielen. Zo blijft elke inburgeraar gemotiveerd en kan hij of zij aan een eigen tempo vooruitgang boeken. Ongeacht het profiel moet iedereen aan dezelfde eindvoorwaarden voldoen. De lat mag hoog liggen. Net daarom is standaardisering zo belangrijk.

1.1.5. Geen vrijblijvendheid

Er worden heel wat kwalitatieve stappen gezet om de kansen voor de inburgeraar te vergroten. Hiertegenover staat dat het Vlaams inburgeringstraject niet vrijblijvend is. Het beleid betekent een aanzienlijke kost in het jaarlijkse budget van de Vlaamse overheid; elk inburgeringstraject kost de Vlaamse belastingbetaler een aanzienlijke som geld. N-VA blijft deze financiële en menselijke inspanningen verdedigen, maar gelooft ook dat elke nieuwkomer eveneens inspanningen moet leveren om er effectief bij te willen horen. Dat past in een verhaal van rechten en plichten.

Inburgeren in Vlaanderen is geen project dat men erbij moet nemen, het is de essentiële bouwsteen voor de rest van het leven van de nieuwkomer. Dat belang wordt duidelijk gemaakt door een minimale financiële bijdrage te vragen. Maaïke De Vreese denkt dat de retributies uitermate billijk zijn, zeker in vergelijking met de buurlanden. In overleg met de lokale besturen wordt gekeken hoe nieuwkomers voor wie deze bijdrage te hoog gegrepen zou zijn, kunnen ingezet worden voor maatschappelijk werk. Niet alleen levert de inburgeraar op die manier belangrijk werk voor de maatschappij, hij of zij leert ook het Nederlands op de werkvloer en bouwt ervaring op.

Daarenboven blijven er sanctioneringsmogelijkheden. Wie zich niet aan de regels uit het contract houdt, dient daar de consequenties van te dragen.

Concluderend stelt Maaïke De Vreese dat Vlaanderen de komende jaren volop inzet op actieve integratie. Er worden inspanningen verwacht. Maar hier tegenover staat het deel uitmaken van een warme samenleving en het genieten van de verworven vrijheden. Want uiteindelijk moet men naar één Vlaamse samenleving streven.

1.1.6. Vragen aan de minister

Is het haalbaar om vanaf begin 2022 van start te gaan met het nieuwe decreet?

Het is, zoals reeds meermaals gezegd, belangrijk dat nieuwkomers zo snel mogelijk inburgeren. Het is voor nieuwkomers echter niet altijd makkelijk om hun competenties of diploma's in Vlaanderen te gebruiken. Hiervoor moet alles in het werk worden gesteld om dit op een kwaliteitsvolle manier te begeleiden. Vlaanderen heeft reeds een centrum voor de erkenning van elders verworven competenties en gelijkschakeling van diploma's. Minister Ben Weyts maakte van NARIC een belangrijke prioriteit in zijn beleid. Minister Bart Somers gaf zelf aan dit proces voor nieuwkomers te willen versnellen. Kan dit toegelicht worden en hoe zal dit initiatief zich verhouden tot het NARIC? Is er hierover overleg met de bevoegde collega-ministers?

Een belangrijke uitdaging is het stimuleren van niet-verplichte inburgeraars om een inburgeringscontract af te sluiten en zich niet te laten afschrikken door de bijdrage die hiervoor wordt gevraagd. Hoe zal daarvoor gezorgd worden? Hoe zal de meerwaarde van het nieuwe inburgeringstraject voor deze doelgroep in de kijker worden geplaatst? Hoe zal de communicatie richting deze doelgroep worden aangepakt?

1.2. Tussenkomst van Chris Janssens

1.2.1. Algemene beschouwingen

Chris Janssens zegt dat het Vlaamse inburgeringsbeleid inmiddels achttien jaar oud is. Hij citeert de toenmalige fractievoorzitter Filip Dewinter naar aanleiding van de bespreking van het eerste Inburgeringsdecreet in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement op 12 februari 2003. Die wees toen op de oorzaken van het mislukken van het spontane inburgeringsproces in Vlaanderen, namelijk de massa-immigratie die de absorptiecapaciteit van de samenleving ver overschreed, de onwil van veel vreemdelingen om te integreren en de nefaste rol in dat verband van de islam die waarden propageert die haaks staan op de Vlaamse waarden. Hij deed toen ook concrete suggesties voor een ander en beter inburgeringsbeleid. Zo zei hij onder meer: "Wij reiken de hand aan ieder die zich wil aanpassen en Vlaming wil worden onder de Vlamingen. Maar indien men wil dat het inburgeringsbeleid slaagt, moet het gepaard gaan met een immigratiestop en gekoppeld worden aan de nationaliteitsverwerving en het verblijf. De finaliteit van dit alles moet bestaan uit een proef en een examen. Indien de betrokkene voor dit examen slaagt, kan hij een verblijfsvergunning krijgen. Slaagt de betrokkene niet, dan wordt de vergunning ingetrokken en wordt hij of zij het land uitgezet." Einde citaten.

De aanbevelingen van het Vlaams Belang werden weggewuifd met de obligate loyaliteitsverklaringen aan de dogma's van de vreedzame multiculturele samenleving en de zegeningen van de islam. Twintig jaar later heeft een kwart van de inwoners van Vlaanderen een vreemde afkomst. In Brussel is dat inmiddels drie op de vier. In heel wat steden zijn de autochtone Vlamingen al ver in de minderheid.

Uit onderzoek van Ruud Koopmans, het Nederlandse hoofd van de cel Migratie bij het Berlijnse Centrum voor Sociale Wetenschap, blijkt dat ruim de helft van de moslims in dit land bestempeld kan worden als fundamentalist. Een ander voorbeeld van het 'succes' van het inburgeringsbeleid was de opkomst van de islamterreur. Niet alleen zijn er in dit land veel moslims die fundamentalistisch zijn, er is een kleine minderheid die van mening is dat zogenaamde ongelovigen maar best gedood worden.

Uit onderzoek van Stijn Baert blijkt dat de werkzaamheidsgraad bij mensen van buiten de EU zeer laag ligt. Voor mensen met een afkomst van binnen de EU ligt de werkzaamheidsgraad op bijna 77 procent, voor mensen van buiten de EU is dat amper 53 procent. Zes op de tien vrouwen met een herkomst van buiten de EU blijkt niet te werken.

Wat de onderwijsprestaties betreft, is de kloof tussen autochtone en allochtone kinderen nergens groter dan in Vlaanderen. Ondanks alle steun via de gelijke onderwijskansen die maakt dat scholen voor zogenaamd kansarme allochtone leerlingen bijna dubbel zoveel financiering ontvangen als voor zogenaamd kansrijke leerlingen. Volgens de recentste statistieken is 22 procent van de lagereschoolkinderen in Vlaanderen anderstalig. Tien jaar geleden was dat nog 13 procent. Dit is het resultaat van een beleid van massamigratie en huwelijksmigratie dat integratie- en taalproblemen generatie na generatie bestendigt. Het zogenaamde inburgeringsbeleid kon dus ook niet verhinderen dat de anderstaligheid in Vlaanderen oprukt.

De linkse en politiek-correcte recepten hebben duidelijk gefaald. De open grenzen en het lakse immigratiebeleid van de voorbije regeringen, uitgevoerd door ministers van immigratie van Open Vld, N-VA en nu CD&V, waren en blijven een ramp voor Vlaanderen. Het Vlaamse inburgeringsbeleid brengt nauwelijks zoden aan de dijk.

Chris Janssens vindt het geen probleem dat inburgeraars enkele tientallen euro's moeten neertellen voor hun inburgeringscursussen en -examens. Hij maakt wel enkele fundamentele bedenkingen.

1.2.2. Inburgeringsbeleid versus onthaalbeleid

Sinds het eerste decreet in 2003 focust het inburgeringsbeleid bijna exclusief op nieuwkomers. Of de reeds aanwezige vreemdelingen effectief ingeburgerd zijn of niet, daar lijkt het beleid zich niet om te bekommeren. Dat verandert niet met dit ontwerp van decreet. Het inburgeringsbeleid is de facto nog steeds een onthaalbeleid.

In een normaal land met een normaal inburgeringsbeleid is het evident dat er een koppeling wordt voorzien tussen inburgering enerzijds en het verblijfsrecht en de nationaliteitswetgeving anderzijds. In dit land is het zo dat het Vlaamse en het federale niveau nog steeds naast elkaar blijven werken en dat de Federale Regering al twee decennia doet alsof het Vlaamse inburgeringsbeleid niet bestaat. Het enige wat Vlaanderen doet, is gegevens over de inburgeringstrajecten delen met de federale Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Maar er worden inzake nationaliteitsverwerving of verblijfsrecht geen concrete gevolgen aan dit inburgeringsbeleid gekoppeld.

Chris Janssens vraagt zich af waaraan die vele duizenden nieuwkomers in Vlaanderen zich moeten aanpassen of inburgeren. De superdiversiteit wordt voorgesteld als het nieuwe normaal waarbij de eigen cultuur slechts een van de vele culturen tussen de andere is. Want volgens de wetten van de multiculturele samenleving heeft elk volk wereldwijd recht op zijn eigen identiteit, behalve als dat volk toevallig van Europese origine is.

De spreker verwijst naar de finaliteit van het inburgeringsbeleid die in dit ontwerp van decreet niet wordt aangepast. Hij citeert: "Het inburgeringstraject laat de inburgeraars toe te komen tot een grotere zelfredzaamheid." Economische zelfredzaamheid mag niet de enige doelstelling zijn van een inburgeringsbeleid. Even belangrijk is de culturele component die duidelijk maakt dat een immigrant loyaal moet zijn aan Vlaanderen, onze cultuur en tradities en bereid moet zijn om zich in het publieke leven aan onze Vlaams-Europese leidcultuur aan te passen. Daarmee wordt geen rekening gehouden.

Een aantal van de maatregelen in dit ontwerp van decreet is niet slecht. Sommige ervan zijn de uitvoering van voorstellen van het Vlaams Belang. Maar zolang het Vlaamse inburgeringsbeleid niet wordt omgevormd tot een echt inburgeringsbeleid, dat vreemdelingen die hier hun leven willen opbouwen niet verplicht een minimum aan wil tot inburgering te tonen, vreest de spreker dat ook dit ontwerp van decreet een slag in het water wordt.

1.2.3. Afbakening van de doelgroep

Het Vlaams Belang is het eens met de striktere afbakening van de doelgroep. Meer nog, het is al sinds 2003 een punt van kritiek geweest van de fractie dat ook asielzoekers inburgeringstrajecten konden volgen. Het was vreemd en contraproductief dat asielzoekers wiens aanvraag om bescherming in het merendeel van de gevallen onterecht bleek te zijn en dus verworpen werd, hier een inburgeringstraject konden volgen. Op die manier stak men het terugkeerbeleid stokken in de wielen.

1.2.4. Resultaatsverbintenis

De huidige oplossing wat betreft het aanscherpen van de resultaatsverbintenis blijft een zeer schizofrene situatie. Enerzijds worden er nu objectieve proeven

georganiseerd waarvoor inburgeraars moeten slagen. Anderzijds worden ze niet gesanctioneerd als ze niet slagen. Indien inburgeraars echter niet slagen moet de cursus opnieuw worden gevolgd en moet men opnieuw een test afleggen. Wat als men dan opnieuw niet slaagt?

1.2.5. *Retributie*

De retributie bedraagt in totaal 360 euro. Voor de Vlaamse overheid bedraagt de huidige kostprijs meer dan 4500 euro per traject. Zelfs met de beperkte retributie die wordt aangerekend, zal onze samenleving nog steeds meer dan 90 procent van de kostprijs moeten financieren. De indruk dat alles in dit land gratis is, moet worden bijgesteld. Met de beperkte retributie zal de regering daar niet in slagen. Het is veel billijker om de factuur van de inburgeringstrajecten en -examens te laten betalen door wie er in de eerste plaats baat bij heeft, namelijk de immigrant zelf.

Een extra verdienste van een betalend inburgeringsmodel, is dat het een bijkomende drempel zal opwerpen voor bepaalde immigranten om zich in Vlaanderen te komen vestigen. Vlaanderen heeft behoefte aan maatregelen die de massamigratie naar ons land afremmen. Voor het Vlaams Belang mag een inburgeringsbeleid gerust drempels inbouwen.

1.3. Tussenkoms van Tom Ongena

Tom Ongena wijst erop Vlaanderen een diverse samenleving kent, wat zorgt voor uitdagingen. Het aanbieden van inburgeringscursussen is één manier om daarop een antwoord te bieden.

De basis van het inburgeringsbeleid werd in 2004 gelegd door toenmalig minister van Inburgering Marino Keulen. Dit kwam tegemoet aan de uitdagingen van toen. Er werd voorzien in een cursus maatschappelijke oriëntatie en een basis cursus Nederlands. Twintig jaar later moeten opnieuw lessen worden getrokken. Vandaag zijn nog te weinig nieuwkomers aan het werk. De werkzaamheidsgraad van mensen zonder EU-achtergrond ligt op 59 procent. Dat is 10 procent meer dan in 2007, maar de kloof met mensen met een Belgische achtergrond is groot.

Wat het doorbreken van het wij-zijdenken betreft, zijn enkele goede stappen gezet. Uit de Gemeente- en Stadsmonitor blijkt dat de openheid voor diversiteit groeit, al is er nog werk aan de winkel.

Voorliggend ontwerp van decreet reikt oplossingen aan. Er worden extra inspanningen van nieuwkomers gevraagd vanuit de overtuiging dat ze daar sterker zullen uitkomen. De taalvereiste wordt verscherpt en VDAB krijgt een nieuwe rol. Deze zal sneller en systematischer betrokken worden. Elke nieuwkomer wordt binnen de twee maanden automatisch ingeschreven en krijgt een begeleiding op maat. Zo worden aan de nieuwkomers kansen geboden op een snelle eerste werkervaring, wat een belangrijke opstap is naar duurzaam werk. Dat is goed voor de integratie van de nieuwkomer en komt tegemoet aan de vraag naar arbeidskrachten vanuit bedrijven.

Naast de gevraagde extra inspanningen worden ook extra kansen op integratie en participatie aan nieuwkomers geboden. Dat gebeurt door de invoering van de vierde pijler. Vlaanderen is hiermee baanbrekend en vult tegelijk een hiaat in het inburgeringsbeleid op, namelijk het bieden van een sociaal netwerk.

Dit ontwerp van decreet verhoogt de kansen op werk en samenleven. De lat wordt hoger gelegd maar daarmee worden de drempels niet verhoogd. Het zal bijdragen tot een betere samenleving.

Er zijn enkele aandachtspunten die opgevolgd moeten worden. De verhoogde taalvereiste mag de tewerkstelling niet belemmeren. Beide moeten maximaal samen sporen. Daarvoor is er nood aan een voldoende en flexibel NT2-aanbod. Het emancipatorische karakter van de maatregel betreffende B1 mag niet onderschat worden. Met deze maatregel krijgen vrouwen extra kansen op participatie.

Hoewel in het oog moet worden gehouden dat de niet-verplichte inburgeraars niet afhaken, deelt Tom Ongena die vrees niet. De financiële draagkracht van die groep ligt namelijk voldoende hoog. Daarnaast krijgt men meer terug door de invoering van de derde en vierde pijler. De kostprijs zal geen groot probleem vormen omdat slechts 16 procent een leefloon ontvangt. Daarop aansluitend wordt gekeken naar oplossingen voor mensen die niet aan de financiële verplichtingen kunnen voldoen.

Tom Ongena meent dat er voldoende antwoorden zijn op die aandachtspunten. Er is tevens het engagement om het werkveld maximaal bij de uitvoering van dit ontwerp van decreet te betrekken. Dit zal leiden tot een succesvol inburgeringsbeleid. Dat succes zal moeten afgemeten worden aan de mate waarin nieuwkomers deel uitmaken van de samenleving via werk en participatie in allerlei verenigingen. Daarom zal Open Vld dit ontwerp van decreet goedkeuren.

1.4. Tussenkoms van An Moerenhout

1.4.1. Algemene beschouwingen

An Moerenhout heeft ernstige bedenkingen bij de hervorming van de inburgeringstrajecten. Zo gaat ze niet akkoord met het betalend maken van het inburgeringstraject, de bindende examens met boetes en het uitsluiten van mensen die wachten op internationale erkenning.

De spreker meent dat de kritiek vanuit het middenveld op het ontwerp van decreet almaar luider klinkt. Zo werd er onder andere gewaarschuwd voor de contraproductiviteit van enkele maatregelen. Het verbaast haar dat de minister dit ontwerp van decreet alsnog zonder enige aanpassing wil laten goedkeuren. Het voorliggend ontwerp van decreet is niet af. *An Moerenhout* haalt daarvoor enkele voorbeelden aan.

De verplichte inschrijving bij VDAB is goed. Zo kunnen mensen een traject krijgen op weg naar werk. Maar het klopt niet dat men een begeleiding op maat zal krijgen. In het ontwerp van decreet staat enkel dat men verplicht ingeschreven wordt. De vraag is wat daarna volgt. Ook de Raad van State stelt de vraag of er al dan niet meer schuilt achter die vermelding. Volgens de minister gaat het louter om een formele voorwaarde. Dit helpt nieuwkomers niet verder. Ze hebben nood aan begeleiding op maat bestaande uit onder andere een opleiding of een stage.

Dit ontwerp van decreet kan de regels rond het verplicht behalen van het B1-taalniveau niet waarmaken. De Raad van State zegt dat de verplichting los staat van het traject om een inburgeringsattest te halen. In de memorie van toelichting van het ontwerp van decreet wordt verwezen naar VDAB, maar in het ontwerp van decreet wordt dat niet verder uitgewerkt. Er wordt nergens vermeld hoe de betrokkenen zullen gecontacteerd worden. De doelgroep zal dus niet meer bereikt kunnen worden. Hoe gaat de minister dat oplossen?

Op het vlak van timing is het onhaalbaar om de vierde pijler op te zetten, rekening houdend met de resultaten van de proeftuinprojecten. Groen steunt de invoering van de vierde pijler, maar dat moet op een kwalitatieve manier gebeuren. *An Moerenhout* vraagt om dat stuk van het ontwerp van decreet met een jaar uit te stellen.

Op 1 januari 2022 worden de gestandaardiseerde testen ingevoerd. Maar deze zijn nog niet opgesteld. De spreker pleit voor het betrekken van Ligo bij de opmaak ervan en voor een uitstel van de invoering.

De minister zal er via een uitgebreide intake voor zorgen dat de mensen de nieuwkomersverklaring begrijpen. Dit is onrealistisch. De intake zal al uitgebreider zijn door de toeleiding naar de vierde pijler en de begeleiding op maat. Daarbij nog eens de normen en waarden toelichten is onhaalbaar. De betrokkenen gaan op dat moment niet weten wat ze ondertekenen.

1.4.2. De gegevensuitwisseling met DVZ

An Moerenhout vindt dit geen goed idee omdat op die manier het Vlaams integratiebeleid een instrument van migratiebeheer wordt. Daarnaast zijn er ook juridische argumenten. De gegevensuitwisseling lijkt een inbreuk op de privacy te zijn. De Raad van State merkte op dat het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens niet volstaat en dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit gevraagd moet worden. Hoe gaat de minister hiermee om?

Het verblijfsrecht is federale materie, dus kan de vraag naar bevoegdheidsoverschrijding gesteld worden. Bovendien staan taaltesten als voorwaarde voor verblijf voor verzoekers van internationale bescherming mogelijk op gespannen voet met de Conventie van Genève.

Tot slot zijn er al sancties voorzien in het nieuwe inburgeringsbeleid. De spreker stelt dat het doorsturen van deze informatie naar DVZ disproportioneel is.

1.4.3. Verplichte inschrijving bij VDAB

Groen wil hier het pad effenen naar een stage of gecombineerde trajecten en voor de uitbreiding van die trajecten. Daarin krijgt een persoon zowel Nederlandse les als een stage op de werkvloer. Het werkt drempelverlagend naar werkgevers en nieuwkomers doen ervaring op. Groen stelt in een amendement voor om meer middelen vrij te maken voor VDAB.

1.4.4. De gestandaardiseerde testen

An Moerenhout pleit ervoor om naast de test als momentopname ook rekening te houden met de participatie van de betrokkene tijdens de lessen. Ondergraaft de verplichting om te slagen voor de gestandaardiseerde test artikel 23 van de Grondwet?

1.4.5. Extra taaltestniveau B1

De spreker zegt dat de Raad van State het redelijk verband betwijfelt tussen de taalkennisvereiste en de doelstelling van inburgeringsplicht. Ook de SERV wil de koppeling met werk of opleiding. Dat is een goede manier om gedifferentieerd met het taalniveau om te gaan. Hoe wenst de minister dat te verplichten terwijl er onvoldoende aanbod is?

1.4.6. Retributie

De retributie vormt een extra drempel in het integratietraject van een nieuwkomer. Terwijl het net de bedoeling zou moeten zijn om zoveel mogelijk nieuwkomers de trajecten te laten volgen. Het armoederisico bij verplichte inburgeraars zal toenemen. Dat blijkt uit een armoedetoets verricht door het kabinet van de minister zelf. Als oplossing wordt verwezen naar de mogelijkheid tot betaald vrijwilligerswerk.

Als de vierde pijler tien maanden kan duren, is het onduidelijk wanneer men het betaalde vrijwilligerswerk zal kunnen doen. Of is het de bedoeling dat men wordt vrijgesteld van de vierde pijler als men aan betaald vrijwilligerswerk doet? Wie gaat de coördinatie doen en het aanbod voorzien?

De retributie zal ervoor zorgen dat het aantal deelnemende rechthebbenden zal dalen. An Moerenhout vindt het alvast goed dat er na verloop van tijd een evaluatie zal plaatsvinden.

1.4.7. Doelgroepen

Groen betreurt het dat de woonwagewoonders en de mensen zonder wettig verblijf worden geschrapt als doelgroep uit dit ontwerp van decreet. Dit gaat in tegen het geactualiseerde horizontaal integratieplan van Vlaanderen.

Ook asielzoekers worden als doelgroep van het inburgeringsbeleid geschrapt. Het is nochtans waardevol om mensen zo snel mogelijk te integreren. Dit artikel bewerkstelligt het tegenovergestelde.

1.4.8. Vierde pijler

Op zich vindt An Moerenhout de vierde pijler een goed idee. Maar ook hier schort het aan de praktische uitwerking. Hoe moeten kleine gemeenten met onvoldoende draagvlak of middelen hiermee omgaan? Hoe verhoudt dit zich tot het betaalde vrijwilligerswerk?

1.5. Tussenkoms van Maxim Veys

1.5.1. Algemene bedenkingen

Om een gemeenschap te vormen, moet men elkaar kunnen ontmoeten en solidair zijn, aldus *Maxim Veys*. De samenleving is van iedereen, van zij die al generaties lang in België en Vlaanderen wonen én van zij die hier een nieuw leven willen opbouwen. Met respect voor ieders unieke achtergrond wil Vooruit dit gedeelde burgerschap versterken.

Gedeeld burgerschap kan alleen als men met elkaar kan praten. Een goede kennis van het Nederlands is voor Vooruit essentieel: om aan de samenleving te participeren, om een job uit te oefenen, om vooruit te kunnen gaan in het leven. Ook om kinderen alle kansen te bieden is Nederlands essentieel.

In die zin staan er enkele goede zaken in het ontwerp van decreet. De verwachting dat inburgeraars Nederlands leren, aan het werk gaan als ze dat kunnen en deelnemen aan het lokale sociale weefsel, is terecht.

Vooruit is voorstander van een sterk, ambitieus en aanklampend inburgeringsbeleid vanuit een overheid die investeert in dat samenleven. Een overheid die de lat hoog legt voor de inburgeraar, maar ook voor zichzelf. En dat laatste ontbreekt in dit ontwerp van decreet. Concreet ontbreekt het aan een overheid die een kwalitatief aanbod garandeert, die zelf ambitie heeft en investeert in het participatietraject en in kwalitatieve begeleiding door VDAB, en die drempels om Nederlands te leren afbouwt.

1.5.2. Betalend maken van de inburgeringscursus

Het betalend maken van de inburgeringscursus is volgens *Maxim Veys* contraproductief. Het is essentieel dat nieuwkomers Nederlands leren, maar het is aan de overheid om daarvoor alle kansen te bieden en geen bijkomende drempels op te

werpen. De deelnemers kijken aan tegen een kost van minstens 360 euro. Ook voor mensen die geen leefloon ontvangen, is dat een groot bedrag.

Dat zal twee gevolgen hebben. De kosten voor verplichte inburgeraars, veelal vluchtelingen, zullen linea recta worden doorgeschoven naar de lokale besturen, zonder dat hier extra middelen voor voorzien worden. Dit brengt meer administratie en meer kosten met zich mee en zorgt voor het omgekeerde van wat men wil bereiken, namelijk iedereen vlot laten inburgeren. Daarnaast zal het betalend maken van het inburgeringstraject een grote impact hebben op de niet-verplichte inburgeraars. Dit zal goed gemonitord moeten worden.

Een overheid die de inburgeringscursussen voor een groot deel van de nieuwkomers onbereikbaar maakt, werkt integratie van nieuwkomers actief tegen. Vooruit vindt deze regeling niet verdedigbaar vanuit het standpunt van deze regering, die de mond vol heeft van activering en tewerkstelling. Kennis van het Nederlands is broodnodig om werk te vinden maar deze overheid maakt het moeilijker om Nederlands te leren. Gents schepen Astrid De Bruycker stelt in een opiniestuk in *De Tijd* dat er een groot verschil is in werkzaamheidsgraad tussen mensen van Belgische origine (74 procent) en van buitenlandse herkomst (50 procent), maar door de krapte op de arbeidsmarkt zit daar een enorm potentieel. Kennis van het Nederlands is een belangrijke eis van veel werkgevers. Men moet dan als overheid ook investeren in de taalkennis van die nieuwkomers. Het is een investering met een directe return, geen kostenpost.

Vooruit dient een amendement in dat de beslissing om de inburgeringscursus betalend te maken, afvoert. In andere landen doet men er trouwens alles aan om drempels af te bouwen.

1.5.3. Gestandaardiseerde testen maatschappelijke oriëntatie

De belangrijkste doelstelling van de MO-lessen is nieuwkomers wegwijs maken in onze gebruiken en gewoontes en hen waarden meegeven, zodat die een gedeelde basis kunnen vormen om samen te leven. Vooruit erkent dat die kennis belangrijk is en verzet zich niet tegen de testen. Maar die mogen niet tot kwaliteitsverlies van de lessen leiden. Daarnaast moet vermeden worden dat inburgeraars enkel naar de test zouden toewerken.

Vooruit dient een amendement in om te waarborgen dat de kwaliteit en de meerwaarde van de cursus maatschappelijke oriëntatie hoog blijft. Bij de invoering en ontwikkeling van de centrale gestandaardiseerde testen in het Vlaamse onderwijs wordt hier ook expliciet aandacht aan gegeven. Daarom is het essentieel dat de expertise van het steunpunt ontwikkeling van gestandaardiseerde, genormeerde, gevalideerde en net- en koepeloverschrijdende toetsen hierin wordt meegenomen. Ook binnen het steunpunt ontwikkeling gestandaardiseerde NT2-toetsen wordt er werk gemaakt van een gestandaardiseerde test rond de kennis van het Nederlands van inburgeraars. Het is logisch dat de test over maatschappelijke oriëntatie aan dezelfde criteria van betrouwbaarheid en validiteit voldoet.

1.5.4. Taalkennis niveau B1

Dat het ambitieniveau op het vlak van de Nederlandse taal hoog ligt, vindt Vooruit een goede zaak. Men kan zich principieel vinden in het invoeren van een bijkomend taalniveau B1. De capaciteiten die nieuwkomers hebben, moeten worden aangesproken.

Het is evenwel utopisch om te denken dat die taalkennis uit de lucht komt vallen. De vraag is of dit binnen de zes maanden te organiseren valt, zeker omdat het hier gaat om mensen die twee jaar na hun inburgeringstraject minder dan zes maanden

gewerkt of gestudeerd hebben. Zonder te werken of te studeren en zonder enige verdere begeleiding Nederlands leren, is voor iedereen quasi onmogelijk.

De lat hoog leggen zonder enige ondersteuning en zonder bijkomend aanbod lijkt heel erg op pure symboliek. Mensen moeten niet symbolisch maar écht integreren. Daarom benadrukt Maxim Veys dat er fors geïnvesteerd zal moeten worden in een bijkomend, laagdrempelig aanbod dat rekening houdt met de diversiteit van de groepen waarvan het niveau B1 gevraagd zal worden. Met de huidige organisatoren van taalopleidingen zal moeten worden samengezeten om de samenwerking te versterken.

1.5.5. Sociaal tolken

Maxim Veys maakt zich tevens zorgen over de nieuwe regeling in verband met de sociale tolken. Ook hier worden de lasten en kosten doorgeschoven naar de lokale besturen. Gebruiksoverheden zullen worden geconfronteerd met een bijkomende administratieve malle-molen. Zij zullen de tolk moeten aanvragen, maar enkel als de persoon kan bewijzen dat hij inburgeraar is, zullen ze de fondsen kunnen recupereren. Hoe dit bewijs moet worden geleverd en welke bijkomende administratieve procedure dit met zich zal meebrengen, is onduidelijk. Als blijkt dat toch geen bewijs geleverd kan worden, is de kost potentieel reeds gemaakt.

Wat het sociaal tolken betreft, geeft Maxim Veys nog mee dat mensen die perfect hun inburgeringstraject voltooid hebben, eindigen met een niveau A2. De vraag is of dat voldoende is om complexe gesprekken te voeren. Deze doelgroep zou door dit ontwerp van decreet uitgesloten worden van sociaal tolken.

1.5.6. Inschrijving bij VDAB

Vooruit steunt de verplichte inschrijving bij VDAB. Werk is een belangrijke factor om vooruit te gaan in het leven en is vaak een efficiënte manier om te integreren. Dat de Vlaamse Regering nieuwkomers wil ondersteunen en toeleiden naar werk, juicht Maxim Veys toe. VDAB is daarbij een cruciale partner en het is goed dat VDAB een prominente plaats zal krijgen in het inburgeringsbeleid.

Het is evenwel essentieel dat VDAB ook de capaciteit en de middelen krijgt om de nodige ondersteuning te bieden aan inburgeraars in hun zoektocht naar werk. Er is de laatste jaren bespaard op de middelen van VDAB. Maxim Veys vraagt garanties via een amendering op het ontwerp van decreet en hoopt dat dit zich zal vertalen in de begroting van 2022.

1.5.7. Het participatietraject

Het is goed dat er aandacht wordt besteed aan het creëren van een netwerk, maar dit moet op een goede manier georganiseerd worden. Op dit vlak zijn er heel wat hiaten. Het zal een huzarenstukje worden om op tijd klaar te zijn. Momenteel is het aanbod ontoereikend en zijn er geen middelen voor de lokale besturen voorzien.

Daarnaast zal het rapport van de lopende proeftuinen er pas zijn nadat het ontwerp van decreet al in werking is getreden. De minister moet hiervoor de nodige aandacht hebben. Het is onduidelijk welk profiel er nodig is om die trajecten te trekken en of de lokale besturen over voldoende expertise beschikken.

1.5.8. Het inburgeringscontract

Maxim Veys heeft enkele opmerkingen over het rechten- en plichtenverhaal in het inburgeringscontract en de vereiste om essentiële rechten en plichten in onze samenleving te respecteren. Hij vindt het bizar dat die vereiste wordt gesteld aan

nieuwkomers, terwijl er voor Vlamingen geen dergelijke verplichting of verklaring bestaat. Daarnaast is het vreemd om de inburgeraar bij aanvang van het inburgeringstraject een bepaling over de essentiële rechten en plichten te laten tekenen. Dat zijn aspecten die het voorwerp vormen van de cursus maatschappelijke oriëntatie. Het is onlogisch om eerst die bepalingen te laten ondertekenen en ze daarna te onderwijzen. Het lijkt logischer om die essentiële rechten en plichten te laten onderschrijven nadat een inburgeraar er kennis van heeft kunnen nemen en ermee is kunnen omgaan.

1.5.9. Besluit

Vooruit mist een duidelijk engagement van de overheid om zelf ook haar deel van de job doen. De overheid moet investeren in samenleven. Als ze opdrachten doorschuift naar lokale besturen of andere instanties, moeten de nodige middelen voorzien worden om die taken op een kwalitatieve manier uit te voeren. Zonder duidelijke engagementen van de overheid zal Vooruit dit ontwerp van decreet niet goedkeuren.

1.6. Tussenkoms van Katrien Partyka

Katrien Partyka geeft aan dat met dit ontwerp van decreet het inburgeringsbeleid versterkt wordt. Zo ligt de ambitie hoog op het vlak van taal en is er de verplichte aanmelding bij VDAB. De vierde pijler zal bijdragen tot een betere participatie. Het gaat om een nieuwe aanklappende aanpak en om het bieden van extra kansen. De aanmelding bij VDAB moet de economische zelfredzaamheid van de inburgeraars vergroten.

De vierde pijler heeft de ambitie om mensen hun netwerk te laten uitbouwen. Het biedt betrokkenen die niet werken of studeren de kans om via een buddytraject, een stage bij een bedrijf of via vrijwilligerswerk mensen te leren kennen en ervaring op te doen.

Tegelijk is het een uitdaging om voldoende aanbod te voorzien. Tijdens de hoorzitting (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 818/4) werd door professor Peter De Cuyper de aandacht gevestigd op de grote uitdaging op het vlak van governance. Hij beklemtoonde de noodzaak van samenwerking tussen de gemeenten, de agentschappen, vrijwilligers en vrijwilligersorganisaties, evenals het belang van afstemming van de rollen en taken van professionals en vrijwilligers. De vraag is hoe de ervaringen uit de proefprojecten worden meegenomen bij de opstelling van de uitvoeringsbesluiten. Het is aan de overheid om te waken over de kwaliteit. Daarnaast is er de terechte bezorgdheid over de kleine lokale besturen. Niet elk bestuur zal de mogelijkheid hebben om in een aanbod te voorzien. Tot slot zijn er ook vragen over de financiering van de vierde pijler.

Er wordt afgestapt van het gratis karakter van het inburgeringstraject. Katrien Partyka is ervan overtuigd dat een bescheiden bijdrage kan, maar dat er in het oog moet gehouden worden wat het effect daarvan zal zijn. Er moet worden vermeden dat daardoor minder mensen aan de trajecten zouden deelnemen. Bij de verplichte inburgeraars moet worden gekeken hoe de betaalbaarheid gegarandeerd blijft. Verder is er de bezorgdheid dat rechthebbenden zullen afhaken. Hoe gaat de minister dat aanpakken?

De taal is een belangrijk aspect. Met het B1-niveau ligt de ambitie hoog. CD&V deelt deze ambitie maar vraagt hoever men staat met de uitwerking. Ligo heeft momenteel nog geen erkenning om te voorzien in een aanbod B1. Is de Vlaamse Regering van plan om die erkenning te voorzien en zal er voldoende aanbod zijn? Hoever staat men met de gestandaardiseerde testen en is er ruimte om de cursussen daarop af te stemmen?

1.7. Tussenkoms van Jos D'Haese

Jos D'Haese vindt de uitgangspunten van het ontwerp van decreet fout. Wat voorligt is een uitsluitingsdecreet in de plaats van een inburgeringsdecreet. Hij betreurt dat hiermee drempels worden opgeworpen voor mensen op basis van hun afkomst.

De uitsluiting uit zich in het betalend maken van de cursus, de gestandaardiseerde testen en de resultaatsverbintenis, het hoger niveau Nederlands en de uitsluiting van bepaalde groepen.

1.7.1. *Retributie*

De gevolgen hiervan zijn groot voor inburgeraars, vaak mensen in financiële moeilijkheden. Naast de groep van leefloners is er een grote groep werkenden. Deze mensen hebben vaak zeer preciaire contracten met lage lonen. Daarnaast is er ook nog een groep mensen die geen uitkering krijgt en niet aan het werk is. Het is maar de vraag hoe de invoering van een retributie zal zorgen voor meer integratie.

De helft van de huidige cursisten zijn rechthebbenden. *Jos D'Haese* verwacht dat een groot deel daarvan zal afhaken als men geconfronteerd wordt met de retributie. Dit helpt de samenleving en de betrokkenen niet vooruit. Hij vindt het ook niet kunnen dat een inburgeraar een onderbetaalde job moet aannemen om de cursus te kunnen betalen die hij of zij verplicht is om te volgen.

1.7.2. *Gestandaardiseerde testen en de resultaatsverbintenis*

Inburgeraars zijn verplicht om die cursus te herhalen en een test af te leggen tot zij slagen. Men riskeert een sanctie als men niet regelmatig deelneemt aan de cursus. Veel zal afhangen van hoe die testen er zullen uitzien. Wat maatschappelijke oriëntatie betreft, is er bij de minister de wil om de evaluatie ruimer te zien dan enkel een schriftelijke test. Maar minister Ben Weyts laat weinig ruimte op dat vlak voor de NT2-testen.

De gestandaardiseerde test zal een momentopname zijn en van toepassing zijn op zowel hoog- als laaggeletterden. PVDA vreest dat de meest kwetsbare cursisten niet zullen slagen en zo opnieuw zullen moeten betalen voor een cursus en een examen. Zo wordt hun integratietraject onnodig verlengd.

Vandaag wordt in de geïntegreerde trajecten ingezet op praktische woordenschat die meteen toepasbaar is op de werkvloer. *Jos D'Haese* vreest dat door de invoering van die gestandaardiseerde testen men op een andere manier Nederlands gaat leren.

1.7.3. *Hoger taalniveau*

Heel wat onderzoek toont aan dat laaggeletterden beter op een praktische manier Nederlands leren. Het zou beter zijn om te investeren in trajecten rond werk en dit te combineren met Nederlands leren op de werkvloer in de plaats van mensen na twee jaar een cursus B1 te laten volgen.

Naast onvoldoende kennis van het Nederlands en het gebrek aan een netwerk zijn er tal van redenen waarom mensen na twee jaar nog niet werken. Er is discriminatie en krapte op de arbeidsmarkt.

1.7.4. *Uitsluiten van groepen*

Jos D'Haese vindt het onbegrijpelijk dat asielzoekers en woonwagenbewoners niet opgenomen worden in dit ontwerp van decreet. De helft van de asielzoekers krijgt

uiteindelijk een erkenning. Het is onnodig om die mensen te laten wachten om met een traject te beginnen. Door hen meteen met een inburgeringscursus en een cursus Nederlands te laten starten, zal hun integratie bevorderd worden.

PVDA zal dit ontwerp van decreet niet goedkeuren en dient geen amendementen in omdat de partij zich niet kan vinden in de uitgangspunten van het ontwerp van decreet.

2. Antwoorden van de minister

2.1. Algemene beschouwingen

Voor minister *Bart Somers* is een inburgeringsbeleid een emancipatiebeleid. Het biedt kansen aan nieuwkomers om volwaardig deel uit te maken van de samenleving van aankomst. Centraal in dit beleid staat het verhogen van de zelfredzaamheid.

Het huidige beleid komt onvoldoende tegemoet aan de noden van nieuwkomers. Zo is de werkzaamheidskloof tussen nieuwkomers en mensen die hier geboren zijn de grootste van heel Europa. Maar wanneer er wordt gezocht naar manieren om dat aan te pakken, is er angst voor hervormingen. Het beleid moet dus veel beter worden om nieuwkomers te ondersteunen zodat ze een bijdrage aan de samenleving kunnen leveren.

De minister noemt dit ontwerp van decreet een fundamentele stap vooruit. Het zoekt oplossingen om belangrijke maatschappelijke uitdagingen aan te pakken. Het ontwerp van decreet mag niet verward worden met het uitvoeringsbesluit. Het decretale kader geeft de hoofdlijnen weer, die verder uitgewerkt moeten worden in uitvoeringsbesluiten. Heel wat van de gestelde vragen hebben betrekking op zaken die in de uitvoeringsbesluiten thuishoren.

Het ontwerp van decreet kwam tot stand na vele gesprekken met het de sector en het middenveld. Dit gebeurde op een respectvolle manier. Er werd steeds geluisterd en getracht om de terechte bezorgdheden op te vangen door gaandeweg bij te sturen.

De agentschappen Integratie en Inburgering zijn kansenfabrieken waar de Vlamingen van morgen worden gemaakt. Om dat te realiseren moet er nog beter gewerkt worden voor de cliënten.

2.2. Timing

Het blijft de ambitie om op 1 januari 2022 te kunnen starten. In de uitvoeringsbesluiten zal er ruimte voorzien worden om waar nodig gradueel te starten. Dat gaat dan bijvoorbeeld over de vierde pijler. Uit bezorgdheid voor de nieuwkomer wil de minister niet wachten om met de buddyprojecten te starten. De klankbordgroep van nieuwkomers juicht dit ontwerp van decreet toe omdat het tegemoetkomt aan de moeilijkheid om te connecteren met de Vlaamse samenleving. Daar biedt de vierde pijler een antwoord op.

Momenteel bestaan er al 125 buddyprojecten en 29 proeftuinen bij de lokale besturen. In november 2021 wordt een eerste evaluatie van die proeftuinen verwacht. De definitieve resultaten zullen er in juni 2022 zijn, waarna op nog meer plaatsen kan worden gestart. Bestaande lacunes zullen de komende maanden opgevuld worden. Waar er geen aanbod is, zal de inburgeraar niet verantwoordelijk worden gesteld. Het is aan de Vlaamse overheid om de vierde pijler aan de inburgeraar aan te reiken.

2.3. Erkenning van diploma's

Dit is een opdracht van NARIC en valt onder de bevoegdheid van minister Ben Weyts. Naast de samenwerking met minister Ben Weyts gelooft de minister in initiatieven zoals MaxiPAC. Deze organisatie kijkt naar bijscholingsmogelijkheden voor hoogopgeleide nieuwkomers zodat hun diploma kan worden erkend. Ook de agentschappen spelen hier hun rol. Er moet daar nog meer op worden ingezet.

2.4. Niet-verplichte inburgeraars

Vandaag zijn er ongeveer 10.000 verplichte inburgeraars. 70 procent daarvan zijn volgmigranten. De overige 30 procent zijn erkende politieke vluchtelingen. Daarnaast zijn er 13.000 rechthebbende inburgeraars. Die mensen moeten aan boord gehouden worden en dat zal een uitdaging zijn. Dit zal worden gemonitord.

Tegelijk zullen de agentschappen klantgerichter moeten werken en de meerwaarde van de cursussen in de verf zetten. De minister gelooft niet dat alle rechthebbenden zullen afhaken omwille van de retributie. Die mensen beseffen de meerwaarde ervan.

Die meerwaarde moet worden versterkt onder andere door het uitzicht op werk te vergroten. De meeste mensen die naar hier komen willen namelijk werken. Maar vandaag wordt een verkeerd signaal gegeven. Men moet eerst een jaar wachten in een asielcentrum op een erkenning, dan moet men een cursus maatschappelijke oriëntatie volgen, daarna mogen ze pas Nederlands leren en dan wordt van hen verwacht dat ze actief worden op de arbeidsmarkt. Doorheen die drie jaar krijgt hun motivatie een knauw. Met dit ontwerp van decreet gaan die trajecten tegelijk worden opgestart waardoor ze elkaar gaan versterken.

Het aanbod wordt ook aantrekkelijker gemaakt door te digitaliseren. Zo kunnen mensen die overdag werken, de cursussen 's avonds of in het weekend digitaal volgen. Er wordt ook maatwerk aangeboden. Zo zal elke inburgeraar op zijn of haar eigen leerniveau een aanbod krijgen.

2.5. Het integratiebeleid

Het huidige beleid ten aanzien van nieuwkomers kan beter. Ze worden onvoldoende geactiveerd. De kloof tussen zij die hier en zij die elders geboren zijn, is in Vlaanderen groot. Andere landen doen het op dat vlak beter. Dat betekent dat er iets kan worden gedaan aan die kloof. De SERV was trouwens vragende partij voor de versterking van de activeringstrajecten.

Tegelijk is er ook vooruitgang geboekt. Die wordt pas zichtbaar in de generatie nadien. De werkzaamheidsgraad van mensen met een herkomst van buiten de EU is driemaal zo snel gestegen in vergelijking met autochtone Vlamingen. Ook in het hoger onderwijs is er de afgelopen vijftien jaar een grote inhaalbeweging ingezet. De armoedecijfers van gezinnen die geboren zijn buiten de EU zijn op vijf jaar tijd ook sterk gedaald.

Mensen die naar hier komen, moeten respect hebben voor onze identiteit. Ze worden gevraagd om Nederlands te leren. De lat gaat daar omhoog. Ze worden ook gevraagd om via werk bij te dragen aan de samenleving. Vandaar de samenwerking met VDAB. En ze worden gevraagd om de kern van onze samenleving te kennen. Dit zit vervat in de cursussen maatschappelijke oriëntatie en in de nieuwkomersverklaring.

Wat betreft de band tussen het inburgeringsbeleid en het verblijfsrecht, zegt de minister dat de verblijfswetgeving een federale en het inburgeringsbeleid een

Vlaamse aangelegenheid is. Nu wordt de mogelijkheid gecreëerd voor DVZ om gebruik te maken van informatie over de trajecten. Het is aan de federale overheid om te beslissen wat ze met die informatie wenst te doen.

2.6. Retributie

Mensen die niet slagen moeten opnieuw een cursus volgen, enkele uitzonderingen daargelaten. Zij die onvoldoende participeren, kunnen een boete krijgen van 50 tot 5000 euro.

De retributie van 360 euro is een billijk bedrag. Het benadrukt het belang van het instappen in een samenleving. Tegelijk blijft het betaalbaar. Landen met hogere bedragen hebben die naar beneden aangepast op het niveau van Vlaanderen omdat het beleid daar spaak liep.

Daarnaast komt 70 procent van de verplichte inburgeraars via gezinshereniging. Eén van de voorwaarden voor gezinshereniging is het hebben van een inkomen van minstens 1600 euro per maand. Er zijn veel Vlamingen die maandelijks met dergelijk inkomen moeten rondkomen en die ook betalen voor bijkomende cursussen.

2.7. Werk

Er zal meer gedaan worden dan enkel mensen inschrijven bij VDAB. Minister Hilde Crevits heeft zich geëngageerd om werk te maken van het nieuwe inburgeringsbeleid. Er zal met die mensen aan de slag worden gegaan. Ze zullen trajecten aangeboden krijgen. Ook via het digitaliseren van het aanbod krijgen mensen extra kansen om aan de slag te gaan. Tot slot worden via buddyprojecten ook kansen op de arbeidsmarkt geboden. Het persoonlijk kennen van een iemand buiten de eigen etnisch-culturele kring verhoogt de kansen op de arbeids- en woonmarkt met 100 procent.

De minister is geen voorstander van extra middelen voor VDAB. Het behoort namelijk tot haar kerntaak om elke persoon op beroepsactieve leeftijd te activeren. In het verleden werden echter onvoldoende inspanningen gedaan om deze groep te activeren. Elke nieuwkomer moet kennismaken met VDAB omdat dat de kansen op de arbeidsmarkt verhoogt.

2.8. Doelgroepen

Minder dan de helft van de asielzoekers krijgt een erkenning. Er mag geen vals perspectief worden geboden aan mensen in een ontvankelijkheidsprocedure. Ze worden ook niet losgelaten. Mensen in een asielprocedure kunnen een NT2-cursus volgen en worden toegeleid naar werk. Wat maatschappelijke oriëntatie betreft zullen er verdere afspraken worden gemaakt met staatssecretaris Sammy Mahdi. De staatssecretaris zal een cursus maatschappelijke oriëntatie 'light' maken voor mensen in asielcentra. Vanuit Vlaanderen wordt daarvoor alle nodige informatie aangereikt. Als de betrokkene erkend wordt, zal die kennis hem of haar helpen om de cursus maatschappelijke oriëntatie succesvol af te ronden.

De Vlaamse Regering blijft aandacht hebben voor de woonwagenbewoners. Dat beleid hoort echter niet thuis in het integratiebeleid, maar in het woon- en welzijnsbeleid. Woonwagenbewoners zijn tevens geen doelgroep van het integratiebeleid. 70 procent van de woonwagenbewoners in Vlaanderen zijn Vlamingen. Daarnaast is er een groep woonwagenbewoners die internationaal rondtrekt. Ook zij vallen niet onder het integratiebeleid. In het nieuwe horizontale integratie- en gelijkheidsplan 2020 is er trouwens geen referentie meer naar de woonwagenbewoners.

De grondrechten van mensen zonder wettig verblijf moeten gegarandeerd blijven. Maar binnen het integratiebeleid zijn er geen instrumenten voorhanden om dat te doen. Dit zit in andere beleidsdomeinen. Er is één uitzondering, namelijk de minderjarigen. Zij blijven wel deel uitmaken van het integratiebeleid. Onderwijs is namelijk een grondrecht. Maar zolang de minderjarige niet ingeschreven is, kan het departement Onderwijs deze niet opvolgen. Vanuit het integratiebeleid wordt dit grondrecht gegarandeerd door de minderjarige in een school in te schrijven. Op dat moment wordt die minderjarige doorgegeven aan Onderwijs.

2.9. Gestandaardiseerde testen

Men is volop bezig met het uitwerken van de gestandaardiseerde testen. Het is de bedoeling dat deze op 1 januari 2022 klaar zijn. Dit gebeurt via een overheidsopdracht met AMIF-middelen. Ze worden opgesteld door TinQwise op basis van cursusmateriaal van de agentschappen en de evalueerbare einddoelen van maatschappelijke oriëntatie. Daarvoor wordt ook samengewerkt met de onderwijsinspectie en de agentschappen.

De minister geeft aan dat er geen sprake zal zijn van teaching to the test. Bij de evaluatie zal rekening worden gehouden met het examen en de input van de docent over de participatie van de betrokken cursist.

2.10. Taalniveau B1-mondeling

Hier gaat het over mensen die op het moment dat ze de cursus B1 moeten afleggen, al gemiddeld vijf jaar in België verblijven. Aan wie gedurende twee jaar na het inburgeringsattest geen half jaar gewerkt heeft of een cursus volgde, zal worden gevraagd om het niveau Nederlands op te krikken. Het niveau B1 is niet onhaalbaar. Het gaat om het behoorlijk spreken van de taal.

Dit is nodig omdat onvoldoende kennis van het Nederlands een extra hindernis is om succesvol te zijn op de arbeidsmarkt. Tegelijk zorgt het voor de emancipatie van vrouwen zodat ook zij de nodige kansen krijgen. Dit moet worden afgedwongen, anders zullen die vrouwen niet bereikt worden.

Dit aanbod zal voorzien worden door de centra voor volwassenonderwijs, al is het nog ontoereikend. De minister pleit ervoor om Ligo op dit punt een onderwijsbevoegdheid te geven. Daarover lopen gesprekken met minister Ben Weyts. Dit zal pas nodig zijn tegen eind 2023. Er is dus voldoende tijd om Ligo die bevoegdheid te geven en om voldoende aanbod te voorzien.

2.11. Vierde pijler

Dankzij de vierde pijler ontstaat meer inclusie en wederzijds respect. Het intens contact dat ontstaat via het buddysysteem is van onschatbare waarde. Naast het buddysysteem is er ook de mogelijkheid van vrijwilligerswerk en stages in bedrijven.

Betaald vrijwilligerswerk kan dus ook plaatsvinden binnen de vierde pijler. In de plaats van de personen die de retributie niet kunnen betalen naar het OCMW te sturen, kunnen zij worden ingeschakeld om zinvol maatschappelijk werk te doen via betaald vrijwilligerswerk. Daarmee bouwt de betrokkene tegelijk een netwerk op. Als wordt uitgegaan van een vrijwilligersvergoeding van 35 euro, dan heeft de cursist het inschrijvingsgeld op drie dagen verdiend. Dat is niet onoverkomelijk. Als men het niet meteen kan betalen, kan er uitstel van enkele maanden worden voorzien.

Als iemand werkt, is die vrijgesteld voor de vierde pijler. De verdere organisatie zal verwerkt worden in de uitvoeringsbesluiten.

De minister voorspelt dat dit project navolging zal krijgen in heel Europa want het bestrijdt segregatie. Dat is namelijk het grootste risico van een snel veranderende samenleving. Dit systeem zal op termijn de samenleving veranderen.

De intergemeentelijke samenwerkingen zullen er komen. Aanvullend zal een centraal aanbod uitgewerkt worden voor kleine gemeenten die zelf niet kunnen voorzien in een aanbod.

2.12. Nieuwkomersverklaring

De minister is ervan overtuigd dat de nieuwkomersverklaring aan het begin van het traject thuishoort. Tijdens de eerste intake zal de tijd worden genomen om de fundamentele waarden uit te leggen. Tegelijk wordt van de nieuwkomer verwacht dat deze gekend zijn en gerespecteerd worden. Het kan bijvoorbeeld zijn dat de nieuwkomer les zal krijgen van een vrouwelijke docent en moeite heeft om dat te aanvaarden. Daarom moet dat op voorhand duidelijk worden gemaakt.

2.13. Besluit

De minister benadrukt dat met dit ontwerp van decreet een grote stap wordt vooruit gezet. Het gaat evident om een onthaal- en inpassingsbeleid en geen samenlevingsbeleid. Voor dat laatste zijn er andere instrumenten. Maar dit ontwerp van decreet moet het mogelijk maken dat nieuwkomers een meer kwaliteitsvol traject op maat krijgen, dat zorgt voor een betere toeleiding naar de arbeidsmarkt en connectering met de samenleving. Zo worden ze geëmancipeerde burgers en wordt in ruil gevraagd dat ze op het einde van de rit tonen wat ze kennen en kunnen.

3. Replieken van de commissieleden

3.1. Tussenkoms van Maaike De Vreese

Maaike De Vreese merkt op dat er een uitzondering wordt gemaakt voor niet-begeleide minderjarige vluchtelingen die onwettig in ons land verblijven. Er werd gezegd dat het AgII erover moet waken dat hun grondrechten worden beschermd, bijvoorbeeld inzake onderwijs. De kinderen in kwestie krijgen ook een voogd toegewezen. Hoe zit het met de verantwoordelijkheid van die voogd?

3.2. Tussenkoms van Maxim Veys

Voor *Maxim Veys* heeft de minister geantwoord zoals hij had verwacht en gevreesd. De vis werd verdrongen in heel lange antwoorden en er werd elegant rond een aantal zaken gefietst. Een andere toegepaste techniek is dat de minister werkt met concrete voorbeelden van partijgenoten die elders maatregelen hebben ingevoerd, met als doel de spreker daarmee te confronteren.

Maxim Veys vindt dit ontwerp van decreet een typevoorbeeld van de manier waarop deze regering beleid voert. Eerst wordt er een grote hervorming aangekondigd en dan wordt er een decreet met veel losse eindjes vorgelegd. Uiteraard is het niet mogelijk alles in het decreet zelf te regelen en zijn er nog uitvoeringsbesluiten nodig. Maar de parlementaire controle op die besluiten is beperkt.

Voor de spreker moet het de ambitie zijn om zoveel mogelijk mensen Nederlands te laten leren en te zorgen voor een maximale participatie zodat zoveel mogelijk mensen aan de samenleving kunnen bijdragen. Daarvoor moet voldaan worden aan een aantal randvoorwaarden en moet er in de nodige middelen worden voor-

zien. De spreker denkt echter dat de minister zich tot een aantal symboolmaatregelen beperkt.

De minister verwijst naar de bevoegdheden van minister Weyts met betrekking tot NT2 en van minister Crevits met betrekking tot VDAB. De spreker suggereert dat de minister samen met zijn collega's een sterker beleid moet voeren. Het verwijzen naar bevoegdheden van zijn collega-ministers is al te gemakkelijk. Heeft de minister garanties dat de ministers Weyts en Crevits tijdig hun verantwoordelijkheden zullen opnemen? Heeft de minister dat vooraf gecheckt?

Er wordt veel aangekondigd maar veel zaken zijn absoluut nog niet duidelijk. Hoe zit het met de voorbereiding van de buddy's? Zullen die coaching krijgen? De spreker heeft recent geïnformeerd bij de vzw ArmenTeKort die ervaring heeft met buddywerking bij armoedebestrijding, hetgeen ondersteund wordt door minister Wouter Beke. Buddy's worden gedurende twee jaar aan kwetsbare mensen in armoede gekoppeld. Maar daar is een heel voortraject aan verbonden, met lezingen en workshops, zelfstudie, rollenspel, honderd ontmoetingen van minimum een uur enzovoort. Dat zijn de hoge standaarden die de Vlaamse Regering vraagt van die buddy's en vrijwilligers. Maar met betrekking tot de buddy's in het kader van dit ontwerp van decreet zegt de minister niet te veel te willen bureaucratiseren. Heel wat buddy's dreigen echter af te haken als er geen duidelijk kader is. Wat bedoelt de minister precies met zijn uitspraak over niet te veel te willen bureaucratiseren? Om een en ander goed te kunnen regelen zal het lokaal bestuur toch in het nodige personeel moeten voorzien.

De Vooruitfractie is dus na de antwoorden van de minister nog steeds niet overtuigd van hetgeen voorligt. Ook het werkveld is niet overtuigd, zoals uit de hoorzitting duidelijk is gebleken. De tegenstand is bijna totaal. Dat kan men toch niet zomaar negeren. De spreker is dan ook bevreesd voor de uitrol van dit ontwerp van decreet.

3.3. Tussenkoms van An Moerenhout

An Moerenhout wil met klem tegenspreken dat er angst voor verandering is, zoals de minister het voorstelde. Kennis van het Nederlands en het hebben van werk zijn superbelangrijk voor nieuwkomers. Daarom is de spreker van oordeel dat vooral het beleid van de minister beter moet.

De minister wil een verplichte inschrijving bij VDAB. Iedereen op de hoorzitting verklaarde dat dit niet genoeg is. Het zou het ankerpunt moeten zijn om die mensen een traject, een opleiding of een stage aan te bieden zodat ze werkervaring kunnen opdoen en Nederlands leren. De minister verklaarde dat dit reeds de kerntaak van VDAB is. In theorie klopt dat maar in de praktijk is dat niet zo en de minister moet kijken naar de praktijk in plaats van naar de theorie.

Het is een grote frustratie van de spreker dat de problematiek met de trajecten niet opgelost geraakt. Men moet gaan naar trajecten waarbij men zowel Nederlands leert als een opleiding en een stage krijgt, waarna men naar werk kan doorgroeien. De gecombineerde trajecten zijn een succesformule, zoals tijdens de hoorzitting werd bevestigd door Atlas en Ligo. Het is correct dat de minister hiervoor de medewerking van de minister van Werk nodig heeft. Maar als de minister mensen echt aan het werk wil helpen, zal hij daar sterk op moeten inzetten en daarvoor zullen middelen nodig zijn. Die middelen zijn echter niet voorhanden en er wordt aan de problematiek ook geen voorrang gegeven. Om dit te doen slagen moet het bovenaan het prioriteitenlijstje komen zodat de gecombineerde trajecten een boost kunnen krijgen. De mensen op het terrein weten wat daarvoor nodig is. Zij hebben geen angst voor verandering. Integendeel, zij weten wat er moet gebeuren maar het gebeurt niet.

De spreker meent dat de minister geen nieuwe maatregelen in een te krappe of zelfs onhaalbare timing moet doorvoeren. Dit bedoelde de spreker met rust en niet de weerstand tegen verandering. De gebeurtenissen van de voorbije jaren hebben in de sector immers voor veel onrust gezorgd. Mensen kunnen best wel om met veranderingen indien ze ingebed zijn in een gepaste timing en wetende dat de veranderingen af zijn, dat er geen half werk wordt geleverd. Daarover maakt de spreker zich echter zorgen want het ontwerp van decreet getuigt hier en daar van half werk.

An Moerenhout is blij om te horen dat de vierde pijler gradueel zal worden opgestart. Dat kan inderdaad voor enige rust, zekerheid en kwaliteit zorgen. Anderzijds zegt de minister dat de gestandaardiseerde testen nog vorm moeten krijgen, in een samenwerking met de onderwijsinspectie, het AgII en de MO-lesgevers. Wordt Ligo hier ook bij betrokken? Het is een goede zaak dat de minister ook input van de docenten wil krijgen over de gestandaardiseerde testen. Kan de minister hierover meer duiding geven?

De minister zegt een aantal trajecten gelijk te laten sporen om op die manier efficiënter te kunnen werken en meer maatwerk te bieden. In theorie vindt de spreker dat goed, maar wie coördineert die planning concreet? Vandaag is het zo dat de lessen MO de lessen Nederlands doorkruisen, voor laaggeschoolden bijvoorbeeld. Op een ogenblik dat iemand een of twee maanden les volgt, wordt die uit de les geplukt om de lessen maatschappelijke oriëntatie te volgen. De lessen MO zijn na drie maanden gedaan en vervolgens moet de betrokkene zich opnieuw op de wachtlijst voor taallessen zetten. Dat kan veel beter worden georganiseerd want nu leidt het tot een langer traject. De minister wil blijkbaar nog meer trajecten laten gelijk lopen. Dat klinkt in theorie goed maar een en ander zal door één iemand moeten worden gecoördineerd.

Wat de retributies betreft, heeft de minister naar Nederland verwezen. In Nederland worden evenwel sociale correcties op de verschuldigde retributie toegepast. Is de minister dat ook in Vlaanderen van plan?

De minister heeft een bevolgen uiteenzetting gehouden over het feit dat B1 een emancipatorische maatregel voor vrouwen zou zijn. In dat geval is het echter nodig om ook aan kinderopvang te werken. Een belangrijke reden waarom zij vroegtijdig de lessen verlaten, heeft te maken met het gebrek aan kinderopvang. Zolang die er niet is, moeten de vrouwen voor de kinderen zorgen en kunnen ze hun opleiding niet voltooien of de bijhorende kansen grijpen. Kinderopvang zit echter onder de bevoegdheid van de minister van Welzijn. Zolang er sprake is van communicerende vaten, zal de minister moeilijk zijn beoogde doel inzake B1 kunnen bereiken.

De minister toonde zich heel enthousiast over de derde pijler die door de steden en gemeenten zal worden georganiseerd. In zijn antwoord verengde hij evenwel de vraag van de spreker tot wie de derde pijler gaat organiseren. Haar vraag had in feite betrekking op het betaalde vrijwilligerswerk, op de creatieve ideeën om de retributies op te vangen voor de personen die ze niet zouden kunnen betalen, zonder dat ze daarvoor bij het OCMW moeten aankloppen. Wie zal zorgen voor de coördinatie van het aanbod van het betaalde vrijwilligerswerk? Wordt dat een taak van de steden en gemeenten?

4. Aanvullende antwoorden van de minister

Op de vraag van Maaïke De Vreese over de voogden zegt de *minister* dat het daar gaat over de niet-begeleide minderjarigen. Maar ook de begeleide minderjarigen van mensen zonder papieren hebben het grondrecht om naar school te mogen. Begeleide minderjarigen krijgen geen voogd toegewezen maar mogen wel onderwijs volgen.

De minister bevestigt de indruk van Maxim Veys dat niet alles in het decreet wordt geregeld. Het zou immers een bijzonder foute aanpak zijn om uitvoeringsmaatregelen decretaal te verankeren. Een decreet moet gaan over de kernelementen en dan volgen de uitvoeringsbesluiten. Maxim Veys heeft een aantal kritieken en bezorgdheden geuit, maar hij begrijpt blijkbaar niet dat de minister antwoorden wil geven die aan zijn bekommernissen willen tegemoetkomen.

In juli 2020 werd samen met de ministers Crevits en Weyts in de Vlaamse Regering een nota over het inburgeringsbeleid goedgekeurd. Die ministers hebben in het inburgeringsbeleid een belangrijke rol te spelen. Beide ministers hebben zich ook voluit voor dat beleid geëngageerd. De betrokken ministers werken schouder aan schouder om dat beleid op een geëngageerde wijze gestalte te geven. Met minister Crevits wordt er heel intens overlegd over de betrokkenheid van VDAB. Minister Crevits is heel geëngageerd om aan de slag te gaan met de nieuwkomers die na twee maanden zijn ingeschreven.

VDAB is een huis met 5000 medewerkers maar men heeft zich tot op heden te veel geconcentreerd op hoogopgeleide allochtonen en de lager opgeleiden aan het middenveld overgelaten. Minister Crevits is ervan overtuigd dat men absoluut moet inzetten op de trajecten waar Atlas en IN-Gent het over hebben, waarbij men arbeidservaringen en opleidingen en aanwezigheid op de werkvloer combineert met het aanleren van de Nederlandse taal. De minister zegt dat dit moet en zal gebeuren en wil de kritische commissieleden daarin geruststellen. Hij noemt het een gezamenlijke regeringsuitdaging waar de ministers Crevits en Weyts nauw bij betrokken zijn. Het voorzien van meer geld is echter niet noodzakelijk de enige manier om dat doel te bereiken. Men kan zich ook anders organiseren en de prioriteiten anders stellen.

Tegen Maxim Veys zegt de minister dat ArmenTeKort een ander soort buddyproject is. In dat kader moet een buddy gezinnen die in armoede verkeren op een heel intensieve manier ondersteunen en bijstaan om hen uit de armoede te halen. Dat soort buddyprojecten vraagt uiteraard een veel intensievere begeleiding en opleiding dan het buddyproject dat de minister voor ogen heeft. In het kader van de vierde pijler gaat het om een project waarbij mensen gedurende 40 uur samen optrekken, door bijvoorbeeld samen door de stad te wandelen of thee te gaan drinken, waarbij de inburgeraar zijn of haar Nederlands kan oefenen en de buddy kan uitleggen hoe onze samenleving in elkaar zit. Dat is qua intensiteit van een andere orde dan de buddywerking bij ArmenTeKort.

De minister verwijst naar de taalbuddy's in Brussel in het kader van Patati. Ook in Vlaanderen zijn er duizenden mensen bereid om dat te doen. De minister gelooft daar sterk in. In Mechelen wordt dit door een halftijdse ambtenaar ondersteund en dit verloopt schitterend. De minister wil de steden daarin ondersteunen via het project samenleven. Dit project zal dus uitgerold worden, al zal dat misschien met vallen en opstaan gebeuren en zal men ervaring moeten opdoen. De minister zegt dat de lokale besturen heel enthousiast zijn om daaraan mee te werken.

De minister bevestigt aan An Moerenhout dat het inschrijven bij VDAB op zich niet genoeg is. Men moet de mensen bij VDAB in een traject krijgen en ze moeten goed worden opgevolgd en gemotiveerd. Ze moeten begrijpen hoe onze arbeidsmarkt in elkaar zit en men moet taal- en opleidingscursussen en werkervaringen combineren. Minister Crevits noemt dat een prioriteit.

De minister kan ook de opmerking van An Moerenhout over de timing begrijpen. Maar wat niet klaar is op 1 januari 2022, mag dan een beetje later worden gestart. Het is wel de bedoeling ermee te beginnen en als er geen buddyaanbod is voor de nieuwkomer zal men die daar niet de schuld van geven. De overheid is verantwoordelijk voor het aanbod aan buddy's en waar ze er nog niet zijn, zal men er nog even

mee wachten, al mag dat wachten niet eindeloos blijven duren. De evaluatie die voorzien is in juli 2022 zal gebruikt worden om dat beleid nog sterker te maken.

Er werd verwezen naar het feit dat AgII een moeilijke periode achter de rug heeft. De minister beaamt dat maar doet ook opmerken dat het agentschap sinds twee jaar in een andere flow zit, waarbij er interne veranderingsprocessen werden doorgevoerd. Men lost frustraties in een organisatie meestal niet op door stil te staan. Dan is het beter om naar een hogere versnelling te schakelen en goed door te trappen, zodat men verandering en vooruitgang ziet. De minister geeft de omslag op korte termijn naar digitalisering als voorbeeld.

Hij verwijst tevens naar gegevens over het welbevinden, op basis van een bevraging van 4886 MO-cursisten. 98 procent gaf aan tevreden tot zeer tevreden te zijn over de cursus MO. 94 procent van de docenten is positief tot zeer positief over de digitale cursus. De minister vergelijkt dat cijfer met het vertrouwen van de burgers in de lokale besturen dat onlangs werd gemeten in het kader van de Gemeente- en Stadsmonitor. Geen enkel bestuur haalt een dergelijke waardering. Men heeft al die inburgeraars kunnen connecteren via het uitlenen van materiaal om die cursussen digitaal te kunnen volgen. Dat is een revolutie die de minister bijzonder enthousiast maakt.

De minister bevestigt dat Ligo zal worden betrokken bij het opstellen van de cursussen. Men is daar trouwens al mee bezig. Men zal luisteren naar Ligo en naar de MO-docenten.

Het is evident dat de agentschappen de planning zullen coördineren. Die zijn hun interne organisatie aan het vernieuwen, trekken nieuwe mensen aan en beschikken over de middelen. Men heeft ervoor gezorgd dat ze daar geld genoeg voor hebben.

Wat de vraag naar sociale correcties betreft, bevestigt de minister dat Nederland die inderdaad heeft ingevoerd. Maar zelfs daarmee rekening houdend, blijft de gevraagde retributie in zijn geheel in Vlaanderen goedkoper. De minister is ervan overtuigd dat men van Nederland op dat vlak niets te leren heeft, dat men het hier integendeel beter doet.

Het is de bedoeling dat de lokale besturen het betaalde vrijwilligerswerk zullen organiseren. De minister zegt dat het enthousiasme van de burgemeesters van de centrumsteden om hieraan mee te werken, ongelooflijk groot is. Het gaat dan ook om een project bij uitstek waar iedere burgemeester een warm hart van krijgt. Het is de bedoeling om nieuwkomers die het moeilijk hebben de kans te geven de handen uit de mouwen te steken, zodat ze het geld bijeen kunnen krijgen, op plaatsen waar ze een maatschappelijke meerwaarde kunnen betekenen, waar ze fierheid en zelfrespect kunnen uit halen omdat ze de samenleving iets kunnen teruggeven. Bovendien komt men daardoor met andere mensen in contact en kan de samenleving zien dat de nieuwkomer een maatschappelijk waardevolle rol vervult. Als voorbeeld noemt de minister taken in het kader van een veilige schoolomgeving of het vergezellen van personen met een rolstoel tijdens een wandeling.

De minister besluit dat dit een mooi project is dat van de lokale gemeenschap een echte gemeenschap maakt, dat mensen bij elkaar brengt. Mocht de minister tot de klassieke linkerkzijde behoren, dan zou hij erop aandringen om dat mee te mogen organiseren. Hij bevestigt dat hij aan een aantal bezorgdheden van Maxim Veys en An Moerenhout op een positieve manier wil tegemoetkomen. Hij herhaalt dat het om een prachtig project gaat en begrijpt dan ook de geuite scepsis niet. Het is een project dat geen stappen naar links of naar rechts zet, maar wel stappen vooruit.

III. Artikelsgewijze bespreking

Bij het begin van de artikelsgewijze bespreking zegt de *minister* dat er ingevolge juridisch-technische opmerkingen van de legistieke diensten van het Vlaams Parlement voorgesteld wordt om enkele louter technische verbeteringen aan de decreet-tekst aan te brengen, dit met het oog op het leveren van goed decreetgevend werk.

De *commissievoorzitter* verwijst naar het overzicht van de voorgestelde technische correcties (als bijlage) en stelt vast dat de commissie unaniem akkoord is om ze in de decreet-tekst te verwerken.

De amendementen zijn opgenomen in *VI.Parl. Parl.St. 2020-21, nr. 818/2 en 3.*

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 2

Artikel 2 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 3

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt ertoe dit artikel te schrappen (818/2, amendement nr. 1).

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Een amendement voorgesteld door Chris Janssens, Sam Van Rooy en Yves Buysse strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 3 een tweede lid toe te voegen (818/3, amendement nr. 21).

Chris Janssens zegt dat mensen zonder wettig verblijf weliswaar niet meer uitdrukkelijk worden vermeld, maar ook niet uitdrukkelijk worden uitgesloten van de doelgroep van het integratiebeleid. Er moet duidelijk gemaakt worden dat mensen zonder wettig verblijf weliswaar humanitaire hulp kunnen ontvangen, maar dat die hulp niet mag leiden tot een verlengd onwettig verblijf in dit land. Er mag dus door Vlaamse overheidsdiensten of instanties die gefinancierde opdrachten voor de Vlaamse overheid uitvoeren, geen hulp worden verleend die de terugkeerdoelstelling in de weg staat.

Amendement nr. 21 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 2.

Artikel 3 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 4

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt ertoe punt 1°, 2° en 3° op te heffen (818/2, amendement nr. 2).

Amendement nr. 2 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Een amendement voorgesteld door Chris Janssens, Sam Van Rooy en Yves Buysse strekt ertoe een nieuw punt 3° in te voegen (818/3, amendement nr. 22).

Chris Janssens zegt dat individuele immigranten een waardevolle bijdrage kunnen leveren voor onze samenleving, maar hij vindt het manifest onjuist om migratie eenzijdig voor te stellen als een opportuniteit voor onze samenleving. De negatieve gevolgen van het onverantwoorde beleid van massa-immigratie zijn legio. Er wordt dan ook voorgesteld om dit uitgangspunt te schrappen en te vervangen door een belangrijk uitgangspunt van het integratiebeleid dat door de Vlaamse Regering in haar ontwerp van decreet over het hoofd werd gezien, met name het respect voor de West-Europese en Vlaamse leidcultuur in het publieke leven, wat eigenlijk de essentie behoort te zijn van een integratiebeleid die naam waardig.

Amendement nr. 22 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 2.

Artikel 4 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Artikel 5

Artikel 5 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 6 en 7

Artikel 6 en 7 worden aangenomen met 9 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Artikel 8

Een amendement voorgesteld door Chris Janssens, Sam Van Rooy en Yves Buysse strekt ertoe dit artikel te vervangen (818/3, amendement nr. 23).

Chris Janssens meent dat één organisatie onmogelijk de belangen kan behartigen van de totale doelgroep van mensen van buitenlandse afkomst. In het verleden is gebleken dat deze participatieorganisatie Vlaanderen en de Vlamingen systematisch neerzette als racisten, een echt integratiebeleid stokken in de wielen stak, Vlaamse tradities als Zwarte Piet hekelde en het dragen van de vrouwvernederende hoofddoek verdedigde. Anti-Vlaams cultuurmarxisme bleek de drijvende ideologie te zijn van de participatieorganisatie. Bovendien staat het erkennen en financieren van een organisatie van mensen die zich verenigen op basis van etnisch-culturele afkomst haaks op de principes van het integratiebeleid omdat dit leidt tot segregatie en het absolute van de etnische herkomst van de betreffende personen. Dit amendement wil daarom de erkenning en financiering van een participatieorganisatie stopzetten. De spreker heeft begrepen dat er zopas een nieuwe organisatie is opgericht, genaamd LEVL, waarin het Minderhedenforum en Join.Vlaanderen gaan samenwerken. Die lijkt ook te voldoen aan de zopas opgesomde negatieve criteria, zodat Vlaams Belang er de voorkeur aan geeft dat de participatieorganisatie wordt afgeschaft.

Amendement nr. 23 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 2.

Artikel 8 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 8/1 (nieuw)

Een amendement voorgesteld door Chris Janssens, Sam Van Rooy en Yves Buysse strekt ertoe een nieuw artikel 8/1 in te voegen (818/3, amendement nr. 24).

Voor de verantwoording van dit amendement, dat eveneens op de participatieorganisatie slaat, wordt verwezen naar de argumentatie bij amendement nr. 23.

Amendement nr. 24 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 2.

Artikel 9

Artikel 9 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 10

Artikel 10 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 11

Een amendement voorgesteld door Chris Janssens, Sam Van Rooy en Yves Buysse strekt ertoe een nieuw punt 3° toe te voegen (818/3, amendement nr. 25).

Chris Janssens zegt dat dit amendement betrekking heeft op de kerntaken van het EVA. Het EVA krijgt allerlei taken toegewezen die de integratie en inburgering van personen van buitenlandse afkomst moeten faciliteren. Dit amendement strekt ertoe om het EVA ook de nodige armslag te geven om vanuit Vlaamse bevoegdheden inzake integratie de uitburgering (= afname nationaliteit en verblijfsrecht) van personen die de integratie actief tegenwerken, te begeleiden en te bespoedigen.

Amendement nr. 25 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 2.

Artikel 11 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 12 en 13

Artikel 12 en 13 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 14

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt ertoe punt 5° en 6° op te heffen (818/2, amendement nr. 3).

Amendement nr. 3 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 14 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 15 tot en met 17

Artikel 15 tot en met 17 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 18 en 19

Artikel 18 en 19 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 20

Artikel 20 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 21

Een amendement voorgesteld door Chris Janssens, Sam Van Rooy en Yves Buysse strekt ertoe de voorgestelde tekst van artikel 29, §1, eerste lid, te vervangen (818/3, amendement nr. 26).

Chris Janssens zegt dat de finaliteit van het inburgeringstraject niet enkel de zelfredzaamheid mag zijn. In dat geval wordt het inburgeringsbeleid te zeer gereduceerd tot een onthaalbeleid. Een ander belangrijk aspect van het inburgeringsbeleid is het respect voor onze Vlaamse en Europese leidcultuur in de publieke ruimte.

Amendement nr. 26 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 2.

Een amendement voorgesteld door Maxim Veys, Hannelore Goeman en Conner Rousseau strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 29, §1, tweede lid, 3°, na de zinsnede "artikel 32" toe te voegen dat er in voldoende middelen wordt voorzien zodat VDAB mensen die zich verplicht moeten inschrijven, kwalitatief kan begeleiden (818/2, amendement nr. 4).

Amendement nr. 4 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 29, §1, tweede lid, 3°, na de zinsnede "artikel 32" het volgende toe te voegen: ", na accumulatie van de nodige middelen en mits de VDAB garandeert elke ingeschreven nieuwkomer een opleiding, stage of job op maat binnen de 12 maanden na inschrijving te kunnen aanbieden" (818/2, amendement nr. 5).

Amendement nr. 5 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Amendement nr. 6 en 7 voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout (818/2, amendement nr. 6 en 7) worden eveneens verworpen met 11 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 21 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 22

Een amendement voorgesteld door Maxim Veys, Hannelore Goeman en Conner Rousseau strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 30, §2, het tweede lid te vervangen (818/2, amendement nr. 8).

Amendement nr. 8 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 30, §2, het tweede lid te schrappen (818/2, amendement nr. 9).

Amendement nr. 9 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Een amendement voorgesteld door Maxim Veys, Hannelore Goeman en Conner Rousseau strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 30 paragraaf 3 te schrappen (818/2, amendement nr. 10).

Amendement nr. 10 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt er eveneens toe in de voorgestelde tekst van artikel 30 paragraaf 3 te schrappen (818/2, amendement nr. 11).

Amendement nr. 11 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Een amendement voorgesteld door Chris Janssens, Sam Van Rooy en Yves Buysse strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 30 paragraaf 3 te vervangen (818/3, amendement nr. 27).

Amendement nr. 27 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 2.

Artikel 22 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

Artikel 23

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt er eveneens toe in de voorgestelde tekst van artikel 31, §1, eerste lid, de zinsnede „, als opstap naar een vervolgcursus” te schrappen (818/2, amendement nr. 12).

Amendement nr. 12 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 23 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 24

Een amendement voorgesteld door Maxim Veys, Hannelore Goeman en Conner Rousseau strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 32 een paragraaf 4 toe te voegen (818/2, amendement nr. 13).

Amendement nr. 13 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 32 een paragraaf 4 en 5 toe te voegen (818/2, amendement nr. 14).

Amendement nr. 14 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 24 wordt aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 25

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 33 een paragraaf 3 toe te voegen (818/2, amendement nr. 15).

Amendement nr. 15 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 25 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 26 en 27

Artikel 26 en 27 worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 28

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt ertoe punt 1° te schrappen in de voorgestelde tekst van artikel 34/2, §1 (818/2, amendement nr. 16).

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt ertoe paragraaf 2 in de voorgestelde tekst van artikel 34/2 te schrappen (818/2, amendement nr. 17).

Amendement nr. 16 en 17 worden verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 28 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 29

Artikel 29 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 30

Artikel 30 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 31

Een amendement voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneekhout strekt ertoe dit artikel te schrappen (818/2, amendement nr. 18).

Amendement nr. 18 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 2.

Artikel 31 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 32

Artikel 32 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 33

Amendement nr. 19 en 20 voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout (818/2, amendement nr. 19 en 20) worden verworpen met 12 stemmen tegen 2.

Artikel 33 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 34

Artikel 34 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 35

Artikel 35 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 36 en 37

Artikel 36 en 37 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 1 bij 4 onthoudingen.

Artikel 38 tot en met 41

Artikel 38 tot en met 41 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 42

Artikel 42 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

Artikel 43 en 44

Artikel 43 en 44 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

IV. Eindstemming

Het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 5.

Kris VAN DIJCK,
voorzitter

Maike DE VREESE
Katrien PARTYKA,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

AgII	Agentschap Integratie en Inburgering
AMIF	Asylum, Migration and Integration Fund
DVZ	Dienst Vreemdelingenzaken
EVA	extern verzelfstandigd agentschap (van de Vlaamse overheid)
Fedasil	Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
lgbtqi	lesbian, gay, bisexual, transgender, questioning, intersex
MaxiPAC	Maximizing Previously Acquired Competences
MO	maatschappelijke oriëntatie
NARIC	National Academic Recognition Information Centre
NT2	Nederlands als tweede taal
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VDAB	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
vzw	vereniging zonder winstoogmerk

BIJLAGE:

Technische correcties aan het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid
(*Parl.St.* VI.Parl. 2020-2021, nr. 818/1)

Technische wijzigingen

Art. 2. In artikel 2, eerste lid, van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid, gewijzigd bij de decreten van 29 mei 2015, 22 december 2017, 18 januari 2019 en 19 juni 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Art. 3. Artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 januari 2019 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt vervangen door wat volgt:

Art. 14. In artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 29 mei 2015 en 18 januari 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

7° in paragraaf 1 wordt aan het bestaande vierde lid, dat het vijfde lid wordt, de zinsnede "en 8°" toegevoegd;

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

Art. 29. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

Art. 30. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

Art. 31. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

Art. 32. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

Art. 35. In hoofdstuk 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 29 mei 2015, 7 december 2018, 18 januari 2019 en 19 juni 2020, wordt afdeling 4, die bestaat uit artikel 41 en 42, opgeheven.

Art. 36. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 43/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

Art. 37. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 43/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

Art. 39. In artikel 46/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 29 mei 2015 en gewijzigd bij het decreet van 18 januari 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt de zinsnede ", hetzij bij een centrum als vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°, hetzij bij een andere aanbieder van Nederlands als tweede taal." vervangen door de zinsnede "bij een centrum als vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°.";

Art. 41. In artikel 48 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 22 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 2, eerste lid, van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid, gewijzigd bij de decreten van 29 mei 2015, 22 december 2017, 18 januari 2019 en 19 juni 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 2° wordt het woord "vormingsprogramma" telkens vervangen door het woord "inburgeringstraject";
- 2° een punt 3°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

"3°/1 beroepsactieve leeftijd: alle personen tussen vijftien jaar en de pensioengerechtigde leeftijd die niet meer onderworpen zijn aan de voltijdse leerplicht;"
- 3° aan punt 4° wordt een punt e) toegevoegd, dat luidt als volgt:

"e) private aanbodverstrekkers die NT2 aanbieden conform het Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor Moderne Vreemde Talen;"
- 4° in punt 18° wordt tussen het woord "een" en de zinsnede "gemeente," de zinsnede "OCMW," ingevoegd;
- 5° punt 22°/1 wordt opgeheven;
- 6° punt 26° wordt vervangen door wat volgt:

"26° vormingspakket: het onderdeel maatschappelijke oriëntatie of het onderdeel Nederlands als tweede taal, vermeld in artikel 29, §1, tweede lid, 1° en 2°;"

Art. 3. Artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 januari 2019 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3. Het Vlaamse integratiebeleid richt zich op de hele samenleving en heeft daarbij, naargelang het geval, speciale aandacht voor:

- 1° de bijzondere doelgroep van personen van buitenlandse herkomst;
- 2° minderjarige nieuwkomers, vermeld in artikel 2, eerste lid, 20°, voor de doelstelling, vermeld in artikel 4, §2, tweede lid."

Art. 4. In artikel 4 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 2, eerste lid, 1° en 2°, wordt de zinsnede ", eerste lid, 1° en 2°" vervangen door de zinsnede ", 1°";
- 2° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Tot de doelstellingen van het Vlaamse integratiebeleid behoren ook de menswaardige begeleiding en de oriëntatie van de personen, vermeld in artikel 3, 2°, van dit decreet, naar het kleuteronderwijs en het onderwijs voor leerplichtigen, vermeld in de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht;"
- 3° in paragraaf 3, 7°, wordt het woord "doelgroepen" vervangen door de zinsnede "doelgroep, vermeld in artikel 3, 1°";

4° aan paragraaf 3 wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“9° inclusief samenleven, niet naast elkaar maar met elkaar.”;

5° in paragraaf 4 wordt een punt 1°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“1°/1 afstemming is tussen de verschillende beleidsdomeinen, vermeld in artikel 6, eerste lid;”;

6° in paragraaf 4, 5°, wordt het woord “doelgroepen” vervangen door de zinsnede “doelgroep, vermeld in artikel 3, 1°”.

Art. 5. In artikel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 januari 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord “twaalf” vervangen door het woord “zes” en worden de woorden “strategische en operationele” geschrapt;

2° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering maakt ook een analyse op van de maatschappelijke context waarin die doelstellingen gerealiseerd moeten worden.”;

3° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “strategische en operationele” geschrapt;

4° aan paragraaf 1, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“In dat actieplan worden alleen de acties opgenomen die aanvullend aan het reguliere beleid binnen de domeinen genomen worden en waarbij er samenwerking tussen beleidsdomeinen vereist is.”;

5° in paragraaf 1, derde lid, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° een beknopte omschrijving van de geformuleerde doelstellingen en de beleidsdomeinen waarvoor ze gelden;”;

6° in paragraaf 1, derde lid, wordt punt 2° opgeheven;

7° paragraaf 2 wordt opgeheven;

8° in paragraaf 3 wordt de zinsnede “en de actualisatie van het geïntegreerd actieplan, vermeld in paragraaf 2,” opgeheven;

9° paragraaf 4 wordt opgeheven.

Art. 6. Artikel 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 januari 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 6. De Vlaamse Regering bepaalt de beleidsdomeinen en de betrokken departementen en intern en extern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid die relevant zijn voor het integratiebeleid.

Binnen de beleidsdomeinen die de Vlaamse Regering als relevant aanwijst, bereiden de Vlaamse Regering en de betrokken departementen en intern en extern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid het Vlaamse integratiebeleid, vermeld in artikel 4, voor. Ze voeren het voormelde integratiebeleid ook uit en evalueren het.

Bij de evaluatie van het Vlaamse integratiebeleid, vermeld in het tweede lid, wordt rekening gehouden met de definitie van personen van buitenlandse herkomst, vermeld in artikel 2, 21°/1.”

Art. 7. Artikel 7 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de departementen en de intern en extern verzelfstandigde agentschappen het integratiebeleid vormgeven.”

Art. 8. In artikel 8 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “artikel 3, eerste lid” telkens vervangen door de zinsnede “artikel 3”.

Art. 9. In artikel 12 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 januari 2019, wordt de zinsnede “, eerste lid, 1° en 2°” vervangen door de zinsnede “, 1°”.

Art. 10. In artikel 16, §2, van hetzelfde decreet worden de woorden “de raad van bestuur” vervangen door de woorden “het bestuursorgaan”.

Art. 11. In artikel 17, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 29 mei 2015 en 18 januari 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° wordt punt a) opgeheven;

2° in punt 5° wordt het woord “redzaamheid” vervangen door het woord “zelf-redzaamheid”.

Art. 12. In artikel 18 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 7 december 2018, wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

“§3. Jaarlijks kunnen aan het EVA ten laste van de algemene uitgavenbegroting en binnen de beschikbare begrotingskredieten van de Vlaamse Gemeenschap algemene werkingssubsidies, investeringssubsidies en projectsubsidies toegekend worden.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels en modaliteiten vastleggen voor de wijze van de financiering van het EVA.

De regels en modaliteiten voor de toekenning, de terugvordering en de verantwoording van de subsidies, de indiening van aanvragen en verantwoordingsstukken, de eenmalige gegevensopvraging en voor de onverenigbaarheden en de procedure voor de controle op de aanwending van de subsidies worden vastgesteld in de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in artikel 19.”

Art. 13. In artikel 19, tweede lid, 8°, van hetzelfde decreet worden de woorden “de raad van bestuur” vervangen door de woorden “het bestuursorgaan”.

Art. 14. In artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 29 mei 2015 en 18 januari 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 2°, wordt de zinsnede “artikel 17, tweede lid, 6°” vervangen door de zinsnede “artikel 17, tweede lid, 6°, van dit decreet”;

2° in paragraaf 1, eerste lid, 5°, wordt de zinsnede “artikel 2, 4°,” vervangen door de zinsnede “artikel 2, 4°, van dit decreet” en worden de woorden “het OCMW” vervangen door de woorden “het lokaal bestuur”;

- 3° in paragraaf 1, eerste lid, 6°, wordt de zinsnede "afdeling 3" vervangen door de zinsnede "afdeling 3 van dit decreet", wordt de zinsnede "artikel 2, 4°," vervangen door de zinsnede "artikel 2, 4°, van dit decreet" en wordt de zinsnede "afdeling 9" vervangen door de zinsnede "afdeling 9 van dit decreet";
- 4° in paragraaf 1, eerste lid, 7°, wordt de zinsnede "artikel 4, § 4, 2°" vervangen door de zinsnede "artikel 4, §4, 2°, van dit decreet";
- 5° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:
- "8° het EVA toelaten om persoonsgegevens van inburgeraars, die vallen onder de toepassing van artikel 1/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die opgenomen zijn in het cliëntvolgsysteem, elektronisch mee te delen aan de Dienst Vreemdelingenzaken, met het oog op informatiedeling en ter uitvoering van de kerntaak van het EVA, vermeld in artikel 17, tweede lid, 4°, van dit decreet.";
- 6° in paragraaf 1 wordt tussen het derde en het vierde lid een lid ingevoegd dat luidt als volgt:
- "De elektronische mededeling van persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid, 8°, is beperkt tot:
- 1° de naam, de voornaam en het rijksregisternummer van de inburgeraars, vermeld in het eerste lid, 8°;
- 2° de vermelding of deze inburgeraars een inburgeringscontract hebben ondertekend;
- 3° de vermelding of deze inburgeraars een attest van inburgering hebben behaald.";
- 7° in paragraaf 1 wordt aan het bestaande vierde lid, dat het vijfde lid wordt, de zinsnede "en 8°" toegevoegd;
- 8° in paragraaf 2, eerste lid, wordt de zinsnede ", vermeld in artikel 17, tweede lid, 2°, a)" vervangen door de zinsnede "dat behoort tot het taalbeleid, vermeld in artikel 17, tweede lid, 2°, b), van dit decreet".

Art. 15. In artikel 22 van hetzelfde decreet wordt het woord "EVA" vervangen door de zinsnede "departement of het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, vermeld in artikel 16, §4,".

Art. 16. In artikel 24, §1, derde en vierde lid, en §2, eerste en tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "de raad van bestuur" vervangen door de woorden "het bestuursorgaan".

Art. 17. In artikel 25 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd" toegevoegd;
- 2° aan paragraaf 3 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:
- "Het EVA coördineert de afstemming met de instanties, vermeld in het eerste lid, om de taken en de kerntaken, vermeld in artikel 17, uit te voeren.".

Art. 18. In artikel 26, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid, 1°, worden de woorden "asielzoeker gedurende een termijn van vier maanden na indiening van zijn asielaanvraag" vervangen door de woorden "verzoeker om internationale bescherming die niet in een andere hoedanigheid in het Rijksregister is ingeschreven";
- 2° in het eerste lid, 3°, wordt tussen de zinsnede "tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad" en de woorden "die voldaan heeft" de zinsnede ", met uitzondering van de begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming die niet in een andere hoedanigheid in het Rijksregister is ingeschreven," ingevoegd;
- 3° in het derde lid wordt het woord "asielzoeker" vervangen door de woorden "verzoeker om internationale bescherming" en wordt het woord "asielaanvraag" vervangen door de woorden "verzoek om internationale bescherming";
- 4° in het derde lid wordt tussen de zinsnede "eerste lid, 1°" en de zinsnede ", wordt" de zinsnede "en 3°" ingevoegd.

Art. 19. In artikel 27 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 29 mei 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 3, eerste lid, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° om de doelstellingen van de onderdelen van het inburgeringstraject te behalen.";
- 2° aan paragraaf 3 worden een derde, vierde, vijfde en zesde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"In afwijking van het eerste lid, 2°, hoeft de verplichte inburgeraar de doelstellingen van de vormingspakketten niet te behalen als het voor hem door beperkte leercapaciteiten onmogelijk is om die doelstellingen te behalen. De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering.

Voor de volgende specifieke categorieën kan de Vlaamse Regering voorzien in een uitstel van de termijn waarin de inburgeraar zich moet aanmelden:

- 1° voor de inburgeraars, vermeld in artikel 26, §1, die werken of studeren en kunnen bewijzen dat zij niet in staat zijn om dat werk of de opleiding te combineren met het volgen van een inburgeringstraject;
- 2° voor de inburgeraars die om medische of persoonlijke redenen in de onmogelijkheid verkeren om te voldoen aan de plicht tot tijdige aanmelding, vermeld in het eerste lid, 1°.

De Vlaamse Regering bepaalt nader wat verstaan wordt onder medische of persoonlijke redenen als vermeld in het vierde lid, 2°.

De Vlaamse Regering bepaalt nader wat verstaan wordt onder het begrip werken en onder het begrip studeren, vermeld in het vierde lid, 1°.";

- 3° paragraaf 4, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse Regering bepaalt de nadere uitvoering en voorwaarden van de verplichtingen, vermeld in paragraaf 3.";

- 4° in paragraaf 5, eerste lid, wordt de zinsnede "artikel 29, § 1, derde lid" vervangen door de zinsnede "artikel 31, §1";
- 5° er wordt een paragraaf 5/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§5/1. De Vlaamse Regering kan andere categorieën bepalen die vrijgesteld worden van een of meer onderdelen van het inburgeringstraject, vermeld in artikel 29, §1, tweede lid."

Art. 20. Artikel 28 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 28. §1. De gemeente waar de inburgeraar voor het eerst met een verblijfstitel van meer dan drie maanden in het Rijksregister ingeschreven wordt, informeert die persoon over het inburgeringsbeleid en verwijst hem door naar het EVA.

De gemeente wijst de verplichte inburgeraars, vermeld in artikel 27, §1, 1° en 3°, §5 en §6, op de verplichtingen, vermeld in artikel 27, §3, die in voorkomend geval op hen van toepassing zijn, en wijst hen ook op de sancties, vermeld in artikel 40.

§2. Het EVA brengt de verplichte inburgeraar, vermeld in artikel 27, §1, 1° en 3°, §5 en §6, op de hoogte van zijn inburgeringsplicht.

Met behoud van de toepassing van paragraaf 1, informeert het EVA de inburgeraar, vermeld in artikel 20, §1, eerste lid, 3°, a), over het inburgeringsbeleid.

§3. Het departement of het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid dat de Vlaamse Regering aanwijst, informeert de verplichte inburgeraar, vermeld in artikel 27, §1, 2°, over het inburgeringsbeleid en de inburgeringsplicht, en verwijst hem door naar het EVA.

§4. De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van paragraaf 1 tot en met 3."

Art. 21. Artikel 29 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 29 mei 2015 en 18 januari 2019, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 29. §1. Het inburgeringstraject laat de inburgeraars toe te komen tot grotere zelfredzaamheid.

Het inburgeringstraject bestaat uit de volgende onderdelen:

- 1° een vormingspakket maatschappelijke oriëntatie als vermeld in artikel 30;
- 2° een vormingspakket opleiding Nederlands als tweede taal als vermeld in artikel 31;
- 3° een inschrijving bij de VDAB of bij Actiris als vermeld in artikel 32;
- 4° een participatie- en netwerktraject als vermeld in artikel 33.

De inschrijving bij de VDAB of bij Actiris, vermeld in het tweede lid, 3°, behoort alleen tot het inburgeringstraject van inburgeraars op beroepsactieve leeftijd die wettelijk toegang hebben tot de arbeidsmarkt.

Het participatie- en netwerktraject, vermeld in het tweede lid, 4°, kan worden opgenomen in het inburgeringscontract door een inburgeraar die niet verplicht is het inburgeringstraject te volgen.

Onder voorbehoud van de bepalingen van deze onderafdeling bepaalt de Vlaamse Regering:

- 1° de organisatie van het inburgeringstraject;

2° de inhoud, voorwaarden en kwaliteitscriteria van de vormingspakketten en het participatie- en netwerktraject voor de inburgeraars.

§2. Het EVA behoudt het overzicht over het inburgeringstraject, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, en rapporteert daarover aan de Vlaamse Regering en de gemeenten in kwestie van het Nederlandse taalgebied.

§3. Het inburgeringstraject, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, duurt vanaf de aanmelding bij het EVA tot op het ogenblik dat de doelstellingen van de onderdelen van het inburgeringstraject zijn behaald en de inburgeraar is toegeleid naar de reguliere voorzieningen.”.

Art. 22. Artikel 30 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 30. §1. Het EVA organiseert het vormingspakket maatschappelijke oriëntatie, vermeld in artikel 29, §1, tweede lid, 1°, voor de inburgeraars.

§2. Het vormingspakket maatschappelijke oriëntatie, vermeld in artikel 29, §1, tweede lid, 1°, heeft als doelstelling in een zo kort mogelijke tijd het zelfstandiger functioneren te verhogen, enerzijds door de kennis van de rechten en de plichten en de kennis van en het inzicht in onze samenleving en haar basiswaarden aan te reiken en anderzijds door een aanzet te geven tot het ontwikkelen van enkele competenties die noodzakelijk zijn voor de zelfredzaamheid van de inburgeraars.

De inburgeraar toont aan dat hij de doelstelling van het vormingspakket maatschappelijke oriëntatie heeft behaald door te slagen voor een test die het EVA organiseert. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en regels voor die test.

§3. Deelname aan het vormingspakket maatschappelijke oriëntatie, vermeld in artikel 29, §1, tweede lid, 1°, is afhankelijk van de eenmalige betaling van een retributie. De Vlaamse Regering stelt het bedrag van de retributie vast en bepaalt de nadere modaliteiten van die retributie.

Deelname aan de test, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, is afhankelijk van de betaling van een retributie. De Vlaamse Regering stelt het bedrag van de retributie vast en bepaalt de nadere modaliteiten van die retributie.

In afwijking van het eerste en tweede lid, kan de Vlaamse Regering een vrijstelling verlenen voor een inburgeraar die ingeschreven is in het Rijksregister in een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad voor de retributie, vermeld in het eerste en tweede lid.”.

Art. 23. Artikel 31 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 januari 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 31. §1. Het vormingspakket Nederlands als tweede taal, vermeld in artikel 29, §1, tweede lid, 2°, dat de centra, vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°, a) tot en met e), aanbieden, heeft als doelstelling om in een zo kort mogelijke tijd het Nederlands te beheersen op het taalvaardigheidsniveau A2, zoals omschreven in het Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor Moderne Vreemde Talen, als opstap naar een vervolgcursus.

Als de inburgeraar een vormingspakket Nederlands als tweede taal volgt bij de centra, vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°, a) en b), van dit decreet, biedt dat vormingspakket het taalniveau van de opleiding Nederlands als tweede taal dat de opleiding NT2 Breakthrough/Waystage R1 omvat.

Voor inburgeraars die een opleiding in het leergebied alfabetisering Nederlands tweede taal, vermeld in artikel 6, 1°, van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, volgen, zal de Vlaamse Regering afwijken van de bepalingen, vermeld in het eerste lid.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop het taalvaardigheidsniveau, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt vastgesteld.

§3. Het vormingspakket Nederlands als tweede taal dat binnen de centra wordt aangeboden, vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°, a) tot en met d), valt onder de bepalingen over de kwaliteitscontrole die op die centra van toepassing zijn.”.

Art. 24. Artikel 32 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 32. §1. De inschrijving bij de VDAB of Actiris, vermeld in artikel 29, §1, tweede lid, 3°, heeft als doelstelling de economische zelfredzaamheid van de inburgeraar te versterken.

§2. De inburgeraars die ingeschreven zijn in het Rijksregister in een gemeente van het Nederlandse taalgebied zijn verplicht zich in te schrijven bij de VDAB. De inburgeraars die ingeschreven zijn in het Rijksregister in een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad voldoen aan de voorwaarde van artikel 29, §1, tweede lid, 3°, door zich in te schrijven bij Actiris.

§3. De inburgeraar toont op een van de volgende wijzen aan dat hij de doelstelling van de inschrijving bij de VDAB of bij Actiris heeft behaald:

- 1° door zich in te schrijven bij de VDAB of bij Actiris binnen maximaal zestig dagen na de ondertekening van het inburgeringscontract;
- 2° door aan te tonen dat hij werkt op het ogenblik van de ondertekening van het inburgeringscontract;
- 3° door aan te tonen dat hij werkt voor de termijn van maximaal zestig dagen verstreken is na de ondertekening van het inburgeringscontract.

De Vlaamse Regering bepaalt nader wat verstaan wordt onder het begrip werken, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 25. Artikel 33 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 33. §1. Het participatie- en netwerktraject, vermeld in artikel 29, §1, tweede lid, 4°, heeft als doelstelling een betere participatie en integratie te bewerkstelligen door een netwerk te creëren.

§2. De inburgeraar toont op een van de volgende wijzen aan dat hij de doelstelling van het participatie- en netwerktraject heeft behaald:

- 1° door aan te tonen dat hij gedurende minimaal veertig uur heeft deelgenomen aan het participatie- en netwerktraject gedurende de termijn van het inburgeringscontract, vermeld in artikel 34/2, §1, 4°;
- 2° door aan te tonen dat hij werkt of studeert op het ogenblik van de ondertekening van het inburgeringscontract;
- 3° door aan te tonen dat hij werkt of studeert na de ondertekening van het inburgeringscontract en voordat het inburgeringstraject afloopt.

De Vlaamse Regering bepaalt nader wat wordt verstaan onder het begrip werken en het begrip studeren, vermeld in het eerste lid.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en regels over het participatie- en netwerktraject.”.

Art. 26. Artikel 34 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 34. Het inburgeringstraject wordt ondersteund door trajectbegeleiding die het EVA op maat aanbiedt en die de inburgeraars, met toepassing van artikel 34/4, zo snel mogelijk toeleidt naar de reguliere voorzieningen met het oog op participatie op zowel professioneel, educatief en sociaal vlak.

Trajectbegeleiding is een methodiek om de inburgeraars individueel en op maat te begeleiden tijdens het inburgeringstraject. De trajectbegeleiding staat garant voor de integrale benadering van het inburgeringstraject dat in samenspraak met de betrokken inburgeraar wordt uitgevoerd.

De trajectbegeleiding omvat de loopbaanoriëntatie die tot doel heeft een individueel proces te ondersteunen en te begeleiden, waarbij de inburgeraar de eigen levensloopbaan uittekent en daarbij onder meer inzicht verwerft in de arbeidsmarkt en het onderwijssysteem. De competenties die al aanwezig zijn, worden daarbij vertaald naar onze samenleving.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en regels voor de trajectbegeleiding.”.

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 34/1. §1. Voor het inburgeringstraject kan worden aangevat, gaat het EVA in overleg met de inburgeraar na welke onderdelen tot het inburgeringstraject van de inburgeraar behoren en of de doelstellingen van de onderdelen, vermeld in artikel 29, §1, tweede lid, al zijn behaald. Als de doelstellingen al zijn behaald, verleent het EVA de betrokkene een vrijstelling voor de onderdelen waarvan de doelstellingen zijn behaald.

Inburgeraars die al de doelstellingen van alle onderdelen van het inburgeringstraject die op hen van toepassing zijn, hebben behaald, tekenen geen inburgeringscontract en krijgen onmiddellijk een inburgeringsattest als vermeld in artikel 34/3, eerste lid. Als het om een inburgeraar als vermeld in paragraaf 2 gaat, brengt het EVA de VDAB of het OCMW, naargelang van het geval, daarvan op de hoogte.

§2. In afwijking van paragraaf 1 biedt het EVA aan een inburgeraar die verplicht ingeschreven werkzoekende is en niet behoort tot de prioritaire categorieën, vermeld in artikel 26, §3, en die naar het EVA is doorverwezen door de VDAB, de onderdelen van het inburgeringstraject aan die de VDAB bij de doorverwijzing heeft aangewezen. De Vlaamse Regering kan nader bepalen wat verstaan wordt onder doorverwijzing.

In afwijking van paragraaf 1 biedt het EVA aan een inburgeraar die inkomsten verwerft via maatschappelijke dienstverlening of een leefloon, op voorwaarde dat hij niet behoort tot de prioritaire categorieën, vermeld in artikel 26, §3, en die naar het EVA is doorverwezen door een OCMW, de onderdelen van het inburgeringstraject aan die het OCMW bij de doorverwijzing heeft aangewezen.

§3. Uiterlijk dertig dagen na de aanmelding is duidelijk voor welke onderdelen het EVA de inburgeraar vrijstelt.

Uiterlijk negentig dagen na de aanmelding, ondertekent de inburgeraar het inburgeringscontract, vermeld in artikel 34/2.

Voor de volgende specifieke categorieën kan de Vlaamse Regering voorzien in een uitstel van de termijn, vermeld in het tweede lid:

- 1° voor de inburgeraars, vermeld in artikel 26, §1, die werken of studeren en kunnen bewijzen dat zij niet in staat zijn om dat werk of de opleiding te combineren met het volgen van een inburgeringstraject;
- 2° voor de inburgeraars die om medische of persoonlijke redenen tijdelijk in de onmogelijkheid verkeren om het inburgeringcontract te ondertekenen.

De Vlaamse Regering bepaalt nader wat verstaan wordt onder medische en persoonlijke redenen als vermeld in het derde lid, 2°.

De Vlaamse Regering bepaalt nader wat verstaan wordt onder werken en studeren als vermeld in het derde lid, 1°.

§4. Het EVA bepaalt de vormingspakketten en het participatie- en netwerktraject in overleg met de inburgeraar en houdt rekening met de volgende aspecten:

- 1° de kennis, de vaardigheden en de competenties die de inburgeraar al heeft verworven;
- 2° de persoonlijke situatie van de inburgeraar.

Minimaal een van de twee vormingspakketten wordt opgestart binnen negentig dagen na de ondertekening van het inburgeringscontract door de inburgeraar. Voor de volgende specifieke categorieën kan de Vlaamse Regering afwijken van de voormelde termijn:

- 1° voor de inburgeraars, vermeld in artikel 26, §1, die werken of studeren en kunnen bewijzen dat zij niet in staat zijn om dat werk of de opleiding te combineren met het volgen van een inburgeringstraject;
- 2° voor de inburgeraars die om medische of persoonlijke redenen die termijn niet kunnen respecteren.

De Vlaamse Regering bepaalt nader wat verstaan wordt onder medische en persoonlijke redenen als vermeld in het tweede lid, 2°.

De Vlaamse Regering bepaalt nader wat verstaan wordt onder werken en studeren als vermeld in het tweede lid, 1°.

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 34/2. §1. Om het inburgeringstraject te kunnen aanvatten, ondertekent de inburgeraar een inburgeringscontract dat minstens de volgende elementen bevat:

- 1° een bepaling over de essentiële rechten en plichten die in onze samenleving moeten worden gerespecteerd;
- 2° de onderdelen die behoren tot het inburgeringstraject van de inburgeraar, waarbij wordt aangegeven voor welke onderdelen de inburgeraar is vrijgesteld en voor welke niet;
- 3° de vermelding in welke specifieke cursus de inburgeraar wordt ingeschreven, voor minimaal één vormingspakket;
- 4° de termijn waarin het inburgeringstraject wordt afgerond, waarbij de duur van het vormingspakket Nederlands als tweede taal als termijn voor het volledige inburgeringstraject wordt gehanteerd.

§2. De Vlaamse Regering legt de inhoud vast van de bepaling over de essentiële rechten en plichten, vermeld in paragraaf 1, 1°.

§3. Voor de volgende specifieke categorieën kan de Vlaamse Regering voorzien in een opschorting van het inburgeringstraject voor de inburgeraars:

- 1° de inburgeraars, vermeld in artikel 26, §1, die werken of studeren en kunnen bewijzen dat zij niet in staat zijn om dat werk of de opleiding te combineren met het volgen van een inburgeringstraject;

2° de inburgeraars die om medische of persoonlijke redenen hun inburgerings-traject moeten onderbreken.

De Vlaamse Regering bepaalt nader wat verstaan wordt onder medische of persoonlijke redenen als vermeld in het eerste lid, 2°.

De Vlaamse Regering bepaalt nader wat verstaan wordt onder werken en studeren als vermeld in het eerste lid, 1°.

§4. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen van het inburgeringscontract en kan de elementen van het inburgeringscontract, vermeld in paragraaf 1, verder aanvullen.”

Art. 29. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 34/3. Als de inburgeraar minstens de doelstellingen voor elk onderdeel van het inburgeringstraject, zoals opgenomen in het inburgeringscontract, vermeld in artikel 34/2, §1, heeft bereikt, reikt het EVA aan die persoon een attest van inburgering uit. Als het om een inburgeraar als vermeld in artikel 34/1, §2, gaat, brengt het EVA de VDAB of het OCMW, naargelang van het geval, daarvan op de hoogte.

Als het EVA vaststelt dat een inburgeraar van de inburgeringsplicht vrijgesteld is met toepassing van artikel 27, §2, reikt het EVA aan die persoon een attest van vrijstelling uit.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het attest van inburgering, vermeld in het eerste lid, en het attest van vrijstelling, vermeld in het tweede lid.”

Art. 30. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 34/4. Conform artikel 34 wordt de inburgeraar zo snel mogelijk toegeleid naar de reguliere voorzieningen.

De toeleiding, vermeld in het eerste lid, verloopt volgens een samenwerkingsovereenkomst die met de reguliere voorzieningen gesloten wordt. De samenwerkingsovereenkomst bevat minstens een regeling om de resultaten van die persoon terug te koppelen naar het EVA.

De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden bepalen voor de toeleiding.

De inburgeraar heeft recht op deelname aan een aanbod dat aansluit bij zijn inburgeringstraject en bij zijn levensloopbaan. Het aanbod beoogt een volwaardige participatie van de inburgeraar in de samenleving.

De reguliere voorzieningen waarnaar de inburgeraars worden toegeleid, bouwen een behoeftedekkend aanbod uit.

De reguliere voorzieningen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kunnen meewerken aan de uitvoering van het Vlaamse inburgeringsbeleid in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het EVA.”

Art. 31. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 34/5. §1. De verplichte inburgeraar aan wie een inburgeringsattest is uitgereikt, zoals vermeld in artikel 34/3, eerste lid, is verplicht om binnen de 24 maanden

den na het uitreiken van het inburgeringsattest, over een taalvaardigheid van het Nederlands te beschikken die overeenstemt met niveau B1 mondeling van het Europees Referentiekader voor Moderne Vreemde Talen.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de taalvaardigheid wordt vastgesteld.

§2. In afwijking van paragraaf 1 wordt de inburgeraar vrijgesteld van de verplichting, vermeld in paragraaf 1, in volgende gevallen:

- 1° de inburgeraar behoort niet langer tot de beroepsactieve leeftijd;
- 2° de inburgeraar kan aantonen dat hij 6 maanden onafgebroken heeft gewerkt of gestudeerd gedurende de periode van 24 maanden na het uitreiken van het inburgeringsattest. De Vlaamse Regering bepaalt wat verstaan wordt onder 6 maanden onafgebroken werken en studeren en bepaalt de wijze waarop dit kan worden aangetoond;
- 3° de inburgeraar kan aantonen dat hij blijvend niet kan voldoen aan de verplichting, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, omdat hij ernstig ziek is of een mentale of fysieke handicap heeft of over beperkte leercapaciteiten beschikt. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de inburgeraar dat kan aantonen.

De Vlaamse Regering bepaalt een uitstelregeling voor de inburgeraar die om medische of persoonlijke redenen tijdelijk niet kan voldoen aan de verplichting.”.

Art. 32. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 34/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 34/6. Aan de kandidaat-inwijkeling kan in het land van herkomst een starterspakket met het oog op inburgering worden aangeboden dat hem in staat stelt zich beter voorbereid te vestigen in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

In het eerste lid wordt verstaan onder starterspakket met het oog op inburgering: een kosteloos informatiepakket dat ter beschikking wordt gesteld van de kandidaat-inwijkeling zodat hij zich in het land van herkomst kan voorbereiden op zijn vestiging in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De overige bepalingen van dit decreet zijn niet van toepassing op de kandidaat-inwijkeling, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 33. In artikel 39 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 januari 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Het EVA controleert of de verplichte inburgeraar:

- 1° zich heeft aangemeld bij het EVA;
- 2° van elk onderdeel van zijn inburgeringstraject de doelstellingen heeft bereikt;
- 3° regelmatig heeft deelgenomen aan de vormingspakketten;
- 4° zijn verplichting is nagekomen, vermeld in artikel 34/5.

De Vlaamse Regering regelt de controle, vermeld in het eerste lid.

Het EVA meldt aan het departement of het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid dat de Vlaamse Regering aanwijst, met het oog op een toepassing van de sanctie, vermeld in artikel 40, als een verplichte inburgeraar:

- 1° zich niet heeft aangemeld bij het EVA binnen negentig dagen nadat voor hem de plicht tot inburgering is ontstaan;
 - 2° het inburgeringstraject onrechtmatig vroegtijdig beëindigt;
 - 3° de doelstellingen van de onderdelen van het inburgeringstraject niet heeft behaald en niet regelmatig heeft deelgenomen aan de vormingspakketten;
 - 4° zijn verplichting, vermeld in artikel 34/5, niet is nagekomen.”;
- 2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. In afwijking van paragraaf 1 meldt het EVA in de gevallen, vermeld in paragraaf 1, derde lid, een inburgeraar die de VDAB heeft doorverwezen naar het EVA, en die verplicht ingeschreven werkzoekende is, aan de VDAB met het oog op een toepassing van de sancties, vermeld in de ter zake relevante regelgeving. De Vlaamse Regering kan nader bepalen wat verstaan wordt onder doorverwijzing.

In afwijking van paragraaf 1 meldt het EVA in de gevallen, vermeld in paragraaf 1, derde lid, een inburgeraar voor wie het volgen van een inburgeringscursus is opgenomen als voorwaarde voor de toekenning of het behoud van inkomsten uit maatschappelijke dienstverlening of een leefloon, aan het OCMW in kwestie, met het oog op een toepassing van de sancties, vermeld in de ter zake relevante regelgeving.”;

- 3° in paragraaf 4, eerste en tweede lid, wordt de zinsnede “artikel 31, § 3” vervangen door de zinsnede “27, §3, vierde lid, 1°, artikel 34/1, §3, derde lid, 1°, en §4, tweede lid, 1°, en artikel 34/2, §3, eerste lid, 1°”;
- 4° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden “onderdeel van het vormingsprogramma” vervangen door het woord “inburgeringstraject”;
- 5° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “onderdeel van het vormingsprogramma” vervangen door het woord “vormingspakket”;
- 6° in paragraaf 4, derde lid, wordt de zinsnede “artikel 31, § 3, eerste en tweede lid” vervangen door de zinsnede “27, §3, vierde lid, 1°, artikel 34/1, §3, derde lid, 1°, en §4, tweede lid, 1°, en artikel 34/2, §3, eerste lid, 1°”;
- 7° in paragraaf 5, eerste lid, wordt de zinsnede “artikel 39, § 1, derde en vierde lid,” telkens vervangen door de zinsnede “paragraaf 1, derde lid,” en wordt de zinsnede “artikel 39, § 3,” vervangen door de zinsnede “paragraaf 3,”;
- 8° in paragraaf 5, eerste lid, wordt de zinsnede “de opleiding Nederlands als tweede taal, vermeld in artikel 29, § 1, derde lid, onrechtmatig vroegtijdig heeft beëindigd of” vervangen door de woorden “een vormingspakket” en wordt de zinsnede “het taalniveau van de opleiding NT2, vermeld in artikel 29, § 1, derde lid,” vervangen door de zinsnede “de doelstellingen, vermeld in artikel 30, §2, eerste lid, en in artikel 31, §1,”.

Art. 34. In artikel 40, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet worden woorden “de inburgeraars en” en de woorden “en vierde” opgeheven.

Art. 35. In hoofdstuk 6 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 29 mei 2015, 7 december 2018, 18 januari 2019 en 19 juni 2020, wordt afdeling 4, die bestaat uit artikel 41 en 42, opgeheven.

Art. 36. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 43/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 43/1. §1. De dienstverlening sociaal tolken en sociaal vertalen behoort tot het taalbeleid, vermeld in artikel 17, tweede lid, 2°, b).

§2. Sociaal tolken is een instrument dat de mondelinge communicatie ondersteunt van de gebruikers, vermeld in artikel 43/2, §1, met anderstalige cliënten door de mondelinge boodschap volledig en getrouw om te zetten uit een brontaal in een doeltaal. De volgende vormen van sociaal tolken worden onderscheiden:

- 1° sociaal tolken op afstand, waarbij de sociaal tolk het gesprek tussen de gebruiker en de anderstalige cliënt of cliënten op afstand tolkt;
- 2° sociaal tolken ter plaatse, waarbij de sociaal tolk fysiek aanwezig is bij het gesprek tussen de gebruiker en de anderstalige cliënt of cliënten.

Sociaal vertalen is een instrument dat de schriftelijke communicatie ondersteunt van de gebruikers met anderstalige cliënten, door de geschreven boodschap volledig en getrouw om te zetten uit een brontaal in een doeltaal.

§3. In deze paragraaf wordt verstaan onder Vlaams register voor sociaal tolken en sociaal vertalen: het centraal gegevensbestand van gecertificeerde sociaal tolken en sociaal vertalers dat het EVA beheert.

Het sociaal tolken en het sociaal vertalen worden gedaan door tolken en vertalers die opgenomen zijn in het Vlaams register voor sociaal tolken en sociaal vertalen.

Andere tolken en vertalers inzetten dan tolken en vertalers die opgenomen zijn in het Vlaams register voor sociaal tolken en sociaal vertalen is alleen toegestaan als voor de tolk- of vertaalvraag geen tolk of vertaler beschikbaar is in het voormelde register.”.

Art. 37. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt een artikel 43/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 43/2. §1. Gebruikers die een beroep kunnen doen op het sociaal tolken en het sociaal vertalen, zijn de voorzieningen, organisaties en openbare besturen die actief zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

§2. Het EVA biedt het sociaal tolken en het sociaal vertalen aan. Door kwaliteitsinstrumenten te ontwikkelen, toe te passen en bij te sturen zorgt het EVA voor het continue proces van kwaliteitsverbetering en kwaliteitsborging van het sociaal tolken en het sociaal vertalen.

§3. De dienstverlening sociaal tolken en de dienstverlening sociaal vertalen van het EVA aan de gebruikers worden nader geregeld in samenwerkingsovereenkomsten met de gebruikers, vermeld in paragraaf 1.

Alleen gebruikers als vermeld in paragraaf 1, die een samenwerkingsovereenkomst ondertekend hebben, kunnen een beroep doen op de dienstverlening van het sociaal tolken en het sociaal vertalen. In de samenwerkingsovereenkomst worden de modaliteiten en de tarifiering van de tolk- en vertaalprestaties bepaald.

De samenwerkingsovereenkomst, vermeld in het eerste lid, bepaalt of de gebruiker, vermeld in paragraaf 1, dan wel de gebruikersoverheid, naargelang van het geval, de te presteren tolk- en vertaalprestaties betaalt. De gebruikersoverheid moet partij zijn bij de samenwerkingsovereenkomst voor ze verplicht kan worden om de tolk- en vertaalprestaties te betalen.

In het derde lid wordt verstaan onder gebruikersoverheid: de overheid die de maatschappelijke voorzieningen subsidieert die een beroep doen op een sociaal tolk of een sociaal vertaler. De gebruikersoverheid kan ook zelf gebruiker zijn.

De Vlaamse Regering kan de nadere modaliteiten bepalen van de dienstverlening sociaal tolken en de dienstverlening sociaal vertalen.”.

Art. 38. In artikel 46 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan punt 2° worden de woorden “die actief zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad” toegevoegd;
- 2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt wat verstaan moet worden onder voorzieningen, organisaties en openbare besturen die actief zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, vermeld in het eerste lid, 2°.”.

Art. 39. In artikel 46/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 29 mei 2015 en gewijzigd bij het decreet van 18 januari 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 1° wordt de zinsnede “, hetzij bij een centrum als vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°, hetzij bij een andere aanbieder van Nederlands als tweede taal.” vervangen door de zinsnede “bij een centrum als vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°.”;
- 2° in punt 1°, d), worden tussen de zinsnede “elk centrum, vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°,” en de zinsnede “is ervoor verantwoordelijk om binnen het referentiekader voor onderwijskwaliteit Nederlands als tweede taal te voorzien in een kwaliteitsvol aanbod Nederlands als tweede taal;” de woorden “en elke andere aanbieder Nederlands als tweede taal” geschrapt;
- 3° in punt 2° wordt de zinsnede “, en van eventuele andere aanbieders Nederlands als tweede taal” geschrapt.

Art. 40. In artikel 47, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “artikel 3, eerste lid, 1° en 2°,” vervangen door de zinsnede “artikel 3, 1°”.

Art. 41. In artikel 48 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 22 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 6°, 7° en 8° wordt het getal “32” telkens vervangen door het getal “28”;
- 2° punt 9° wordt vervangen door wat volgt:
“9° artikel 34/3, tweede lid;”;
- 3° punt 10° wordt vervangen door wat volgt:
“10° artikel 34/4, vijfde lid;”;
- 4° een punt 10°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:
“10°/1 artikel 34/5;”;
- 5° in punt 12° worden de woorden “en vierde” opgeheven.

Art. 42. Artikel 49 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 43. In artikel 51 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° tussen de woorden “de uitvoering van” en de woorden “het Vlaamse integratiebeleid” worden de woorden “onderdelen van” ingevoegd;
- 2° een tweede tot en met zevende lid worden toegevoegd, die luiden als volgt:

“Het Vlaamse integratiebeleid wordt wetenschappelijk onderbouwd via monitoring, beleidsverkenning en beleidsevaluatief onderzoek en statistische studies. Hiervoor worden analyses uitgevoerd op basis van administratieve data en kunnen bevragingen bij personen van Belgische en buitenlandse herkomst uitgevoerd worden.

Om de doelstelling, vermeld in het tweede lid, te bereiken kunnen onderzoekinstellingen of het departement of het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, vermeld in artikel 16, §4, van dit decreet, persoonsgegevens van personen van Belgische en buitenlandse herkomst verwerken in overeenstemming met de Algemene Verordening Gegevensbescherming en met titel 4 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

Met het oog op het realiseren van de doelstelling, vermeld in het tweede lid, zal het departement of het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, vermeld in artikel 16, §4, van dit decreet, periodiek bevragingen uitvoeren bij personen van Belgische en buitenlandse herkomst. Voor het uitvoeren van deze bevragingen zal het departement of het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, vermeld in artikel 16, §4, van dit decreet, optreden als verwerkingsverantwoordelijke voor volgende persoonsgegevens:

- 1° persoonlijke kenmerken en identificatiegegevens afkomstig van het Rijksregister op basis van de steekproeftrekking;
- 2° de op basis van toestemming gevraagde persoonsgegevens.

De gegevens, vermeld in het vierde lid, 1°, worden vernietigd wanneer het veldwerk is gefinaliseerd en de kwaliteit van de steekproef en de bevroegde gegevens is gecontroleerd.

De gegevens, vermeld in het vierde lid, 2°, worden voor langere termijn bijgehouden voor verder wetenschappelijk en historisch onderzoek en voor statistische doeleinden.

De gegevens, vermeld in het vierde lid, 2°, kunnen met het oog op verder wetenschappelijk en statistisch onderzoek doorgegeven worden aan onderzoekinstellingen.”

Art. 44. Dit decreet treedt in werking op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt.